

UREDNIŠTVO IN UREJALSTVO:
LJUBLJANA,KNAPLJEVA ULICA 57. ST. I
TELEFON 55-23 DO 55-26

ROKOPISI SE NE VRAČAJO

IZHAJA VSAK DAN RAZEN
PONEDELJKASLOVENSKI
POROČEVALECINERATNI ODDELEK
LJUBLJANA

TELEFON 55-32 55-33

POSTNI CEKOVNI RACUN

LJUBLJANA ST. 6-96601-1

OGLASI PO CENIKU

MESECNA NAROČNINA
45 DIN

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENIJE

II. KONGRES KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE JE KONČAL SVOJE DELO

Izvoljen je Centralni komite KP Slovenije
Tovariš Miha Marinko izvoljen za sekretarja CK KP SlovenijeTovariš Tito je obiskal
delegate II. kongresa

Ljubljana, 15. nov. Na popoldanski prireditvi ob zaključku II. kongresa Komunistične partije Slovenije je prišel med delegate generalni sekretar Komunistične partije Jugoslavije tov. Josip Broz-Tito in jih pozdravil s kratkim nagovorom. Delegati so pozdravili tovariša Tita z dolgotrajnim viharim ploskanjem in vzkliki: »Heroj Tito! Mi smo Titovi! Tito je naš!«

II. kongres KPS maršalu Titu

CENTRALNEMU SEKRETARJU KOMUNISTIČNE PARTIJE
JUGOSLAVIJE TOVARIŠU JOSIPU BROZU - TITU!

Naš dragi tovariš Tito!

Delegati na II. kongresu KPS Ti v imenu vseh komunistov v Sloveniji pošljamo tovariške, borbene pozdrave.

Na osnovi analiz in rezultatov V. kongresa smo pregledali delo Komunistične partije Slovenije v več kot desetletnem razdobju od ustanovitve do II. kongresa. V vsem tem času si Ti, na čelu Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije, vodil našo Partijo. To je razdobje, v katerem se je naša Partija usposobila, da je lahko kot voditeljica delavskega razreda in vseh patriotskih sil naše domovine v zmagoviti narodno osvobodilni borbi izvršila ljudsko socialistično revolucijo. To je razdobje, ko je naša Partija vzbudila tak revolucionarni delovni polet ljudskih množic, ki jamči, da bomo izvršili tudi svojo novo zgodovinsko nalogo, da bomo zgradili socializem.

Tovariš Tito, najslavnejše strani zgodovine slovenskega naroda so bile napisane pod vodstvom Komunistične partije, ki si jo organiziral, učil in vodil Ti. Pod Tvojim vodstvom bomo izbojevali še nove slavne zmage v borbi za petletni plan. Zgradili bomo socialistično družbo, zgradili bomo srečno in bogato domovino delovnega ljudstva. To je naša zgodovinska naloga in to je volja našega ljudstva. Oblikujemo Ti, da bomo komunisti Slovenije tudi v tej borbi požrtvovalno in častno izvršili svojo dolžnost.

II. KONGRES KOMUNISTIČNE PARTIJE
SLOVENIJE

Centralni komite KP Slovenije

Po končanih razpravah o poročilih CK KPS je kongres s tajnimi volitvami izvolil člane Centralnega komiteja KPS, kandidate za člane Centralnega komiteja KPS in člane revizijske komisije.

Za člane Centralnega komiteja Komunistične partije Slovenije so bili izvoljeni:

1. Avbelj Viktor, pred vojno pravnik, član Partije od 1937, število oddanih glasov 787;
2. Behler Aleš, pred vojno pravnik, član Partije od 1929, število oddanih glasov 787;
3. Borštnar Jože, pred vojno nameščenec, član Partije od 1940, število oddanih glasov 787;
4. Bizjak Stane, pred vojno delavec, član Partije od 1936, število oddanih glasov 785;
5. Bratko Ivan, pred vojno publicist, član Partije od 1933, število oddanih glasov 783;
6. Breclj Marijan, pred vojno pravnik, član Partije od 1946, a že več let pred vojno tesno sodeloval s Partijo, število oddanih glasov 781;
7. Brejc Tomo, pred vojno delavec, član Partije od 1929, število oddanih glasov 786;
8. Brilej Jože, pred vojno pravnik, član Partije od 1932, število oddanih glasov 782;
9. Černe Franc, pred vojno delavec, član Partije od 1927, število oddanih glasov 786;
10. Dolinšek Tone, pred vojno delavec, član Partije od 1936, število oddanih glasov 787;
11. Ganzitti Rudolf, pred vojno delavec, član Partije od 1933, število oddanih glasov 784;
12. Goršič Milko, pred vojno nameščenec, član Partije od 1932, število oddanih glasov 787;
13. Greif Martin, pred vojno delavec, član Partije od 1936, število oddanih glasov 785;
14. Hribar Janez, pred vojno kmet, član Partije od 1939, število oddanih glasov 785;
15. Jakopič Albert, pred vojno nameščenec, član Partije od 1942, število oddanih glasov 786;
16. Kardelj Edvard, pred vojno publicist, član Partije od 1928, število oddanih glasov 787;
17. Kavčič Stane, pred vojno delavec, član Partije od 1941, število oddanih glasov 787;
18. Kidrič Boris, pred vojno publicist, član Partije od 1928, število oddanih glasov 787;
19. Kimovec Franc, pred vojno nameščenec, član Partije od 1940, število oddanih glasov 786;
20. Kozak Lado, pred vojno publicist, član Partije od 1927, število oddanih glasov 785;
21. Krmelj Maks, pred vojno kmet, član Partije od 1941, število oddanih glasov 786;
22. Kraigher Boris, pred vojno publicist, član Partije od 1934, število oddanih glasov 787;
23. Kraigher Sergej, pred vojno intelektualci, član Partije od 1934, število oddanih glasov 787;
24. Krivic Vlado, pred vojno pravnik, član Partije od 1933, število oddanih glasov 787;
25. Kardelj Pepca, pred vojno delavka, član Partije od 1935, število oddanih glasov 787;
26. Leskošek Franc, pred vojno delavec, član Partije od 1926, število oddanih glasov 787;
27. Marinko Miha, pred vojno delavec, član Partije od 1924, število oddanih glasov 787;
28. Maček Ivan, pred vojno delavec, član Partije od 1930, število oddanih glasov 784;

Politbiro
Centralnega komiteja
Komunistične partije Slovenije

Ob 5. popoldne se je novoizvoljeni Centralni komite Komunistične partije Slovenije sestal k svoji prvi seji.

Za sekretarja centralnega komiteja KPS je bil soglasno izvoljen tov. Miha Marinko.

Poleg njega so bili soglasno izvoljeni za člane Politbiroja Centralnega komiteja KPS še tovariši: Viktor Avbelj, Janez Hribar, Stane Kavčič, Boris Kraigher, Ivan Maček, Jože Potrč, Ivan Regent in Lidija Šentjura.

Za predsednika kontrolne komisije je bila izvoljena tovarišica Mira Tomšič.

29. Molek Jože, pred vojno delavec, član Partije od 1939, število oddanih glasov 787;
30. Novak Ivan, pred vojno delavec, član Partije od 1938, število oddanih glasov 785;
31. Očepek Angelca, pred vojno delavka, član Partije od 1935, število oddanih glasov 787;
32. Popit Franc, pred vojno nameščenec, član Partije od 1940, število oddanih glasov 787;
33. Potrč Jože, pred vojno publicist, član Partije od 1924, število oddanih glasov 787;
34. Regent Ivan, pred vojno delavec, član Partije od 1921, število oddanih glasov 787;
35. Rudolf Janko, pred vojno delavec, član Partije od 1941, število oddanih glasov 787;
36. Stante Peter, pred vojno delavec, član Partije od 1933, število oddanih glasov 787;
37. Stopar Viktor, pred vojno delavec, član Partije od 1935, število oddanih glasov 782;
38. Svetina Ivo, pred vojno nameščenec, član Partije od 1933, število oddanih glasov 785;
39. Šentjura Lidija, pred vojno profesor, član Partije od 1932, število oddanih glasov 787;
40. Šilih Niko, pred vojno nameščenec, član Partije od 1939, število oddanih glasov 785;
41. Sušteršič Tone, pred vojno delavec, član Partije od 1932, število oddanih glasov 787;
42. Tomšič Vida, pred vojno pravnik, član Partije od 1934, število oddanih glasov 787;
43. Tomšič Mira, pred vojno profesor, član Partije od 1939, število oddanih glasov 786;
44. Viljan Jože, pred vojno pravnik, član Partije od 1934, število oddanih glasov 786;
45. Vipotnik Albin, pred vojno delavec, član Partije od 1935, število oddanih glasov 787;
46. Zihner Boris, pred vojno publicist, član Partije od 1931, število oddanih glasov 783;
47. Zaver Pavle, pred vojno inženir, član Partije od 1936, število oddanih glasov 787.

KANDIDATI ZA ČLANE
CENTRALNEGA KOMITEJA KPJ

Za kandidate za člane Centralnega komiteja Komunistične partije Slovenije so bili izvoljeni:

1. Apih Milan, pred vojno publicist, član Partije od 1932, število oddanih glasov 775;
2. Bole Dušan, pred vojno publicist, član Partije od 1934, število oddanih glasov 787;
3. Brajnik Edo, pred vojno nameščenec, član Partije od 1941, število oddanih glasov 787;

4. Bravničar Dušan, pred vojno nameščenec, član Partije od 1935, število oddanih glasov 785;
5. Dujc Albin, pred vojno nameščenec, član Partije od 1934, število oddanih glasov 772;
6. Hacc Matevž, pred vojno delavec, član Partije od 1940, število oddanih glasov 787;
7. Janhuba Rudi, pred vojno nameščenec, član Partije od 1938, število oddanih glasov 781;
8. Levstik Jože, pred vojno inženir, član Partije od 1941, število oddanih glasov 787;
9. Maležič Matija, pred vojno nameščenec, član Partije od 1941, število oddanih glasov 780;
10. Mlakar Alojzij, pred vojno kmet, član Partije od 1941, število oddanih glasov 786;
11. Osolnik Bogdan, pred vojno nameščenec, član Partije od 1941, število oddanih glasov 780;
12. Perovšek Franc, pred vojno nameščenec, član Partije od 1941, število oddanih glasov 783;
13. Primožič Jože, pred vojno delavec, član Partije od 1942, število oddanih glasov 787;
14. Ribič Lojze, pred vojno delavec, član Partije od 1940, število oddanih glasov 785;
15. Šumrada Vinko, pred vojno delavec, član Partije od 1942, število oddanih glasov 774;
16. Voljč Ignac, pred vojno delavec, član Partije od 1941, število oddanih glasov 782;
17. Vrabč Olga, pred vojno farmacevtka, član Partije od 1936, število oddanih glasov 786;
18. Zlatner Mirko, pred vojno nameščenec, član Partije od 1939, število oddanih glasov 786.

ČLANI REVIZIJSKE KOMISIJE

Za člane Revizijske komisije so bili izvoljeni:

1. Dermastja Marijan, pred vojno pravnik, član Partije od 1933, število oddanih glasov 785;
2. Draksler Mica, pred vojno delavka, član Partije od 1925, število oddanih glasov 787;
3. Kovačič Fedor, pred vojno nameščenec, član Partije od 1931, število oddanih glasov 786;
4. Krivic Ada, pred vojno profesor, član Partije od 1939, število oddanih glasov 786;
5. Kumer Andrej, pred vojno delavec, član Partije od 1920, število oddanih glasov 782;
6. Kumše Franc, pred vojno delavec, član Partije od 1934, število oddanih glasov 787;
7. Maček Leopold, pred vojno delavec, član Partije od 1932, število oddanih glasov 786;
8. Stegnar Andrej, pred vojno delavec, član Partije od 1931, število oddanih glasov 783;
9. Sušteršič Tone, pred vojno delavec, član Partije od 1932, število oddanih glasov 787.

Ko je volivna komisija sporočila rezultate volitev, je ugotovila, da se je od 806 izvoljenih delegatov, od katerih je bilo na kongresu 14 upravičeno odstopiti, udeležilo volitev 787 delegatov. Vse glasovnice so bile veljavne.

Centralni komite KPS sestavlja 20 delavcev, 2 kmete, 7 nameščencev in 15 intelektualcev. Od tega je 17 profesionalnih revolucionarjev z dolgotrajnim partijskim stažem. V sestavi Centralnega komiteja je 42 moških in 5 žena. Povprečni partijski staž članov Centralnega komiteja je 15 let.

Od tovarišev, ki so bili izvoljeni za kandidate za člane Centralnega komiteja KPS, je 5 delavcev, 1 kmet, 8 nameščencev in 4 intelektualci. Od tega je 17 moških in 1 žena. Povprečni partijski staž kandidatov za člane CK KPS je 10 let.

Revizijsko komisijo sestavlja 6 delavcev, 1 nameščenec in 2 intelektualci. Od tega je 7 moških in 2 ženske. Povprečni partijski staž članov Revizijske komisije je 16 let.

ZAKLJUČNE BESEDE
TOVARIŠA MIHE MARINKA

Po izvolitvi CK KPS se je v imenu izvoljenih zahvalil tov. Miha Marinko:

Tovariši in tovarišice! V imenu izvoljenih tovarišev in v svojem imenu se zahvaljujem za tako enodušno zaupanje, ki nam ga je izrazil kongres (dolgotrajno ploskanje in vzklikanje: Tito — Marinko). Zagotavljamo, da bomo vložili kot doslej tudi v bodoče vse sile za izvajanje sklepov, ki jih je sprejel kongres, in da se bomo oddolžili svojim obveznostim, ki jih imamo do naše Partije, in do naše domovine pri graditvi socializma. S tem, tovariši in tovarišice zaključujem II. kongres KPS.

Dolgotrajno viharo ploskanje in vzklikanje Partij, maršalu Titu, tov. Marinko in ostalim voditeljem KPS. Ob koncu so delegati zapeli Internacionalo.

Resolucije II. kongresa KP Slovenije

O poročilih CK KPS

Po referatih o doseganju delu Centralnega komiteja Komunistične partije Slovenije in po vsestranski diskusiji sprejema II. kongres KPS naslednjo

RESOLUCIJO:

Kongres v celoti odobrava referata CK KPS, ki sta jih imela tovariša Miha Marinko in Stane Kavčič.

Kongres ugotavlja: 1. Centralni komite Komunistične partije Slovenije je dosledno izvajal linijo, ki jo je določal Centralni komite Komunistične partije Jugoslavije in jo pravilno konkretiziral v slovenskih razmerah v vsem razdobju med prvimi, ustanovnim kongresom 18. aprila 1937. In drugim kongresom KPS.

2. Centralni komite Komunistične partije Slovenije je izvršil vse naloge, ki mu jih je postavil I. kongres KPS. 3. Na osnovi pravilne linije je CK KPS utrdil enotnost partije, jo ideološko okrepil, organizacijsko razširil in usposobil za vodstvo in zmago v ljudski socialistični revoluciji.

4. Centralni komite Komunistične partije Slovenije je z uspehom izvajal linijo enotnosti delavskega razreda, utrdil je zvezo delavcev in kmetov, ustvaril enotnost delovnega ljudstva Slovenije in na osnovi pravilne linije v nacionalnem vprašanju prevzel vodstvo boja slovenskega naroda za osvoboditev in združenje vsega slovenskega ozemlja v Jugoslaviji.

5. Centralni komite Komunistične partije Slovenije je pravilno izvajal linijo Ljudske fronte že v stari Jugoslaviji, dal takoj po okupaciji inia-

tivo za ustanovitev Osvobodilne fronte, ki se je osnovala 27. aprila 1941, utrjeval enotnost vseh patriotskih sil slovenskega naroda v Osvobodilni fronti, ki se je ves čas razvijala pod vodstvom Komunistične partije.

6. Po osvoboditvi dežele je Centralni komite Komunistične partije Slovenije pravilno izvajal linijo CK KPJ za socialistično preobrazbo dežele ter s tem usposobil Komunistično partijo Slovenije za nove naloge, predvsem za uresničitev nalog Petletnega plana FLRJ na našem ozemlju.

7. Centralni komite Komunistične partije Slovenije se je ves čas boril za bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov, dosledno razbijal reakcionarne separatistične tendence, vzajal množice v duhu novega jugoslovanskega socialističnega patriotizma in aktivnega sodelovanja v svetovnem demokratičnem taboru na čelu s Sovjetsko zvezo.

8. Komunistična partija Slovenije je vedno pravilno in dosledno izvajala linijo internacionalnega proletarskega sodelovanja v vprašanih borbe za boljšo bodočnost delavskega razreda in delovnega ljudstva sploh, v vprašanih borbe za mir, v vprašanih borbe proti fašizmu kot tudi v vprašanih borbe za nacionalno združenje slovenskega naroda. Komunistična partija Slovenije je zato v celoti izvršila svojo internacionalistično dolžnost.

Na osnovi vsega tega II. kongres KPS v celoti odobrava doseganje del Centralnega komiteja Komunistične partije Slovenije.

O nalogah KP Slovenije

Na osnovi Programa in statuta KPJ, sklepov V. kongresa KPJ, na osnovi poročil, ki jih je podal CK KPS, njegove ocene dela, kritike doseganja slabosti in na osnovi njegovih referatov o nalogah partijske organizacije sprejema II. kongres sledečo resolucijo:

I.

II. Kongres KPS postavlja pred Partijo sledeče osnovne naloge za njeno organizacijsko graditev:

1. Dosledno in v celoti izvajati Statut KPJ in delu in praksi vseh partijskih organov. Na ta način razvijati in krepiti notranje življenje partijskih organizacij.

2. Odpraviti sektaštvo pri sprejemanju novih članov v Partijo; odločno in vztrajno krepiti našo Partijo; posebno pozornost pri tem posvetiti delavstvu, zlasti industrijskemu in s tem stalno gledati na izboljšanje socialne sestave naše Partije; na vseh smereh sprejemati v Partijo male kmete in odpraviti v tem pogledu nevarno sektaštvo, zlasti zastojanje v krajeh, ki niso bili neposredno zajeti v narodno-osvobodilni vojni; mnogo bolj kot doslej omogočiti sprejem v Partijo delovnim ženam, vdanim Partiji; v tem oziru gledati predvsem na delavke.

3. Za ohranitev enotnosti in čistosti Partije, še bolj poostri budnost in borbo proti vsem odklonom ter proti tujim sovražnim, oportunističnim in malodušnim elementom v Partiji. V tem pogledu zlasti čistiti Partijo vplivov malomeščanskega, karierističnega, neborbenega nastojanja, ki vnaša gnulob v naše vrste in povzroča stalno nevarnost razvrednotenja Partije. Zato še posebno čistiti Partijo vseh tistih malodušnih, oportunističnih in karierističnih elementov, ki svojo nevero v silo socializma v svetu in pri nas krijejo za klevete informbirojske kampanje.

4. Pogumneje dvigati mlajše, preverjene kadre na vodilna mesta; širše in plansko delati za splošno izobraževanje in idejno politično dviganje članstva; načrtneje razporejati kadre in uvesti boljše evidenco kadrov za njihovo vsestransko spoznavanje; posvetiti več pozornosti in skrbji življenju in delu partijskih kadrov; zlasti v politiki kadrov dosledno odpravljati pojave brezdušnega odnosa do kadrov.

5. Vztrajno izvajati plan ideološkega dvigovanja kadrov, povečevati število predavateljskega kadra in krepiti sistem ideološke vzgoje.

6. Hitreje dvigati nivo splošne izobrazbe partijskega članstva; posvetiti več pozornosti njihovim politični vzgoji; v tem pogledu nuditi posebno skrb za politični razvoj članstva na vasi.

7. Vnašati več sistematičnosti in načrtnosti v delo vseh partijskih vodstev in njihovih aparatov, ter v delo osnovnih partijskih organizacij; izvajati odločno kontrolo izpolnjevanja partijskih sklepov; nuditi več pomoči delu nižjih partijskih organizacij.

8. Okrepiti borbo za odstranitev ozkega praktizma iz vsakodnevne dela partijskih organizacij za pravilno razumevanje celote in perspektive borbe za socializem.

9. Še bolj razvijati v Partiji kritiko in samokritiko kot osnovni pogoj in metodo, ki zagotavlja pravilni razvoj Partije.

10. Okrepiti splošno disciplino v partijskih organizacijah in v izvajanju partijskih direktiv.

II.

II. Kongres postavlja pred Partijo sledeče osnovne naloge v ideološkem delu Partije:

1. Okrepiti delo za vsestransko in temeljito predelovanje materiala V. kongresa; politično in idejno oborožiti partijsko članstvo in izvenpartijske množice z ogromnimi izkušnjami naše Partije, ki jih je V. kongres marksistično osvetlil in na ta način objasniti perspektivo socialistične preobrazbe naše domovine.

2. Sistematično razvijati delo za marksistično-leninistično proučevanje problematike naše dežele. Zato je treba organizirati delo pri izdelavi

vztrajnemu razširjenju njenih vrst, k stalni aktivizaciji delovnega ljudstva in njenih organizacij in k stalnemu utrjevanju ideološke-politične enotnosti v borbi za socializem in protioptankom razbitega kapitalističnega sistema. Zato je potrebno:

a) politično delo v množicah, pojasnjevanje nalog in poti naše socialistične graditve, nalog borbe proti ostankom reakcije, pojasnjevanje konkretnih ukrepov ljudske oblasti v graditvi socializma, razbijanje sovražnih manevrov, razkrinkavanje reakcionarnih elementov, ki so se vihotapili v frontovske organizacije pojasnjevanje mednarodnega političnega položaja ter razkrinkavanje manevrov imperialistične reakcije in vojnih hujskačev, aktivna politična borba proti akcijam sovražnikov socializma, proti omahovanju posameznih slojev delovnega ljudstva, široko razvijanje — na temelju prostovoljnosti — proučevanja, marksizma-leninizma, proučevanja naše narodnoosvobodilne borbe, problemov naše graditve in problemov mednarodne politike;

b) neposredna aktivizacija množic za socialistično graditev, razvijanje množičnih delovnih akcij, pomoč za družništva in borba za izpolnitev kmetijskih planov;

c) vsestransko sodelovanje množic pri delu krajevnih organov ljudske oblasti, razvijanje kritike in kontrole ljudskih množic nad delom državnih organov in gospodarskim aparatom.

2. SINDIKATI

a) Pred sindikate se postavlja naloga, da nadalje razvijajo nov odnos delavskega razreda in delovnih množic sploh do dela, da se bori za boljše organizacijo dela v podjetjih, z razvijanjem in utrjevanjem socialističnega tekmovalnega sistema dela v vseh naših podjetjih, da dvigajo udarnost, racionalizatorstvo in novatorstvo, da se bori za delovno disciplino, za zboljšanje kakovosti dela, za varovanje ljudske imetje proti škodljivstvu in proti razsipanju, za uveljavljanje stroškov produkcije, za uveljavljanje vseh delovnih mest, za uveljavljanje brigadnega sistema dela kakor tudi za pravičen sistem plač in nagradenja.

b) Dalje se postavlja naloga vsakodnevne skrbi za zboljšanje življenjskega standarda delavskega razreda (pravilna oskrba, hitrejša zgraditev stanovanj, gradnja delavskih domov) ter za uveljavljanje vseh pravic delavcev, ki jim pripadajo v državi delovnega ljudstva, in proti birokratskemu pačenju in izigravanju teh pravic. Pri reševanju teh nalog se postavlja vprašanje ustvarjanja neposrednega sodelovanja z ustreznimi organi države in podjetij.

c) Boriti se je treba za dosledno izpolnjevanje gospodarskih planov in za odstranjevanje vseh pomanjkljivosti, ki zavirajo proizvodni proces in izpolnjevanje plana.

d) Sindikati morajo vzgajati delavski razred v duhu marksizma-leninizma in organizirati mnogo širše in z večjo sistematičnostjo kulturnoprosvedno delo med delavci. Na tem področju je treba zagotoviti tesnejše sodelovanje prosvetnih organov države s sindikati, ki morajo dobiti od njih večjo pomoč. Na ta način je treba sistematično dvigati strokovno, politično ideološko in kulturno stopnjo delavcev.

e) Vsestransko je treba razvijati medsebojno povezanost s sindikalnimi gibanji drugih dežel, zlasti z ZSSR in z deželami ljudske demokracije, pa krepitve mednarodne solidarnosti delavskega razreda.

f) Boriti se je treba proti administrativnemu stilu v delu in za nadaljnje razvijanje demokratizma v sindikalnih organizacijah.

3. MLADINA

Za utrditev politične in organizacijske enotnosti mladine mora nuditi Partija mladinski organizaciji po združitvi LMS-a in SKOJ-a še večjo pomoč. Ta pomoč je zlasti potrebna pri delu za vzgajanje mladine še odločneje in uspešneje kot doslej v duhu marksizma-leninizma. Ob razvijanju aktivnosti mladine na področju socialistične graditve je treba odločno okrepiti vzgojno delo in preprečiti suhi praktizem v delu mladinskih organizacij. Posebno skrb je treba posvetiti življenjskim pogojem mladine, njene vsestranske fizične vzgoje in ji zlasti pomagati za boljše uspehe pri učenju v šolah vseh stopenj in strok. Na vasi je treba mladino še bolj zaposliti pri delu za razvijanje zadržištva in za modernizacijo kmetijstva in zlasti na tem delu razviti strokovno-vzgojno delo med mladino. Mladinske organizacije morajo posvetiti še večjo pozornost vključevanju mladine v gospodarstvo.

Posebej se je treba boriti proti administrativnim, birokratskim metodam dela med mladino in graditi aktivnost mladine na bazi zavestne iniciative in prostovoljnosti.

4. AFZ

Načrtno je treba usmerjati delo AFZ predvsem na vključevanje in aktiviranje zaostalih žena zlasti na vasi; s tem ciljem napraviti organizacije AFZ gibčnejše in bližje vsakodnevni problemom delovne žene. Zagotoviti večji razmah dela za pomoč ženi-materi. Naloga Partije je da mobilizira množične organizacije k sodelovanju z AFZ zlasti v nalogi usmerjanja za zaostale, pasivne množice žene. Treba je organizirati in podpirati razvijanje sodelovanja žene pri množični kontroli in ljudski inspekciji od spodaj.

IV.

II. kongres KPS postavlja pred partijske organizacije sledeče osnovne naloge za okrepitev in zgraditev ljudske oblasti:

1. Boriti se, da bodo v ljudske odbore voljeni najboljši predstavniki delovnega ljudstva, preizkušeni in zvesti stvari delavskega razreda, delovnega kmeta in vseh delovnih ljudi, ki se bodo dosledno borili za dograditev socializma v naši domovini.

2. Zagotoviti čim širše sodelovanje delavskih množic pri kontroli ljudskih odborov. Zato je treba predvsem posvetiti skrb rednemu delovanju zborov volivcev kot neobhodne oblike kontrole in sodelovanja delavskih množic v delovanju organov državne uprave, ki najsigurneje odpravljajo birokratizem in druge nepravilnosti v poslovanju državnih organov.

3. Razširiti organizacijo ljudskih odborov na ta način, da se po potrebi in možnostih izvajajo posamezne funkcije državne uprave v posameznih področjih dela ljudskih odborov razvijati in izpolnjevati upravni aparat in ga usposablja za uspešno izvajanje postavljenih nalog.

4. Posebno skrb posvetiti dvigovanju in izpolnjevanju strokovnih kadrov za izboljšanje dela in izpolnjevanje aparata ljudskih odborov. Razvijati skrb za kadre in razvijati naš uslužbeniški sistem v tem smislu, da se se bolj omogoči pravilno nagradenje dobrih kadrov.

5. Vzpostaviti razvijati in krepiti tako horizontalno povezovanje posameznih panog državne uprave s krajevnimi ljudskimi odbori, kakor tudi njihovo vertikalno povezovanje z višjimi vodstvi državne uprave, t. j. po liniji resora. Pri tem zagotoviti naglo in neposredno vodstvo višjih organov državne uprave kakor tudi neposredno organizacijsko vodstvo in kontrolo ljudskih odborov.

6. V ministrskih resorih stalno se boriti proti vsem pojavom starih birokratskih metod dela. Zagotoviti pravilno vodstvo iz centra, da se bodo čim hitreje in pravilneje izpolnjevale naloge, toda hkrati zagotoviti iniciativno od spodaj in sodelovanje množic pri delu uprave. Hkrati boriti se proti vsem pojavom partikularizma, nezumevanja in kršitve načela enotnosti naše ljudske oblasti.

7. Posvetiti mnogo več pozornosti cenosti državnih uprav in vsestranskemu varovanju v državnem aparatu; hkrati z razvijanjem organov ljudske oblasti in prehodom od ozkih organizacijskih oblik k podrobnejši izdelanim, boriti se proti okostenosti aparata.

8. Še bolj okrepiti delo državnih kontrolnih organov, ki se morajo boriti za pravilno in točno izpolnjevanje sklepov in direktiv.

V.

Za nadaljnje širjenje in krepitve socialistične ekonomije v LRS ugotavlja II. kongres KPS, da se postavlja: jo pred partijske organizacije, vse množične organizacije, državni aparat in delovno ljudstvo LRS sledeče osnovne naloge:

1. Voditi vztrajno borbo za socialistično izgraditev naše Republike po tem uspešnega izvrševanja Petletnega plana; s široko mobilizacijo delovnih množic dalje razvijati njihovo socialistično tekmovalno in ustvarjalno iniciativno. V tej smeri mobilizirati delo partijskih aktivov, množičnih organizacij, predvsem sindikatov, ter državnih gospodarskih organov. V borbi za socialistično izgraditev morajo biti komunisti primer delovnega heroizma in discipline.

2. Organizacijsko razširiti in temeljito okrepiti socialistični sektor naše gospodarstva, zlasti v trgovini, preiti k vsestranski in podrobni organizaciji gospodarskih podjetij, ustanov in državnega gospodarskega aparata; uveljaviti najbolj racionalne metode dela; nadalje obdelati, vskladiti in razširiti planiranje, evidenco in statistiko; vsestransko organizirati organe za planiranje od zgoraj do spodaj.

3. Razširiti in okrepiti organizacijo trgovine, zagotoviti pravočasno in pravilno distribucijo, v borbi proti birokratizmu in togosti v trgovinskem aparatu; posebno skrb posvetiti oskrbi podjetij in gradbišč; izkoristiti lokalne vire za čim boljše oskrbovanje delovnega prebivalstva; zagotoviti sodelovanje državne trgovine z združenimi organizacijami in zagotoviti čim pravičnejše oskrbovanje vasi; pristopiti čim hitreje k nadaljnjemu izpolnjevanju socialističnih kadrov za državno in zadržno trgovino in podvzeti ukrepe za potrebno razširitev trgovske mreže in za kulturnejše trgovanje. S čim popolnejšo operativno evidenco odpravljati vse motnje in nepravilnosti v blagovnem prometu in čim bolj organizacijsko utrditi trgovinski aparat pri ljudskih odbori.

4. Voditi borbo za okrepitev in razširitev socialističnih pozicij na vasi. Zato predvsem organizacijsko in gromotno okrepiti kmetijsko zadržištvo na prostovoljni osnovi in z neomejenim širjenjem sektorja zadržno-socialistične imovine proizvajalnih sredstev v poljedelstvu. Okrepiti notranjopolitično delo v zadrugah, doseči čim aktivnejše sodelovanje zadržnikov v življenju zadruga, pri kolektivnem postavljanju in reševanju nalog, z odgovornostjo zadržnih organov in zadržnih uslužbencev na zadržnih zborskih pred zadržniki, z borbo proti birokratizmu in pisarniškemu reševanju poslov, za ustvarjalno iniciativno množic v zadrugah, za planiranje v zadrugah in preko zadrug.

5. Učvrščevati državni socialistični

sektor v poljedelstvu. Vsestranska organizacija, kapitalna izgraditev in razširjanje državnih kmetijskih posredstev.

6. Nadaljnja omejitev in potiskanje kapitalističnih elementov na vasi; II. kvidacija kapitalističnih ostankov v mestu.

7. Sistematična in vsestranska borba za zvišanje poljedelske proizvodnje in za dvig produktivnosti dela v njej. Mobilizacija naše industrije v smeri hitrejši in obsejnejše proizvodnje poljedelskega orodja in umetnih gnojil.

8. Okrepitev delovne discipline in stalnosti pri delu, učinkovite mobilizacije nove delovne sile.

9. Dvig življenjskega standarda, zboljšanje preskrbe, sistematična organizacija ekonomij, menz itd., borba za nove vire življenjskih potrebščin.

RESOLUCIJO:

II. Kongres KPS izraža popolno soglasje s politično linijo CK KPJ pod vodstvom tovariša Tita tako v pogledu doseganja revolucionarne borbe KPJ Jugoslavije kot v vprašanju odnosa do krivičnih obtožb CK VKP(b) in Informbiroja.

Kongres odobrava dosledno stališče CK KPJ v obrambi tvornega polnoma marksistično-leninističnih načel, v obrambi revolucionarnih izkušenj KPJ in v borbi za zmago resnice o naši Partiji in o naši deželi.

S tem izraža kongres prepričanje vseh komunistov v Sloveniji, ki se je manifestiralo že ob V. kongresu KPJ v pripravi na II. kongres KPS ter ugotavlja, da so vrste Komunistične partije Slovenije po tel preizkušni še bolj strnjene in enotne. Delavski razred in vse delovne množice so se še tesneje odklenile Komunistične partije, ker sodijo Komunistično partijo po njenih dejanjih in ker imajo pred očmi jasno socialistično perspektivo, ki jim jo je dala Partija.

Brez vsakega odmeva so ostali poskusi razbiti enotnost naše Partije in izolirati vodstvo od osnovnega partijskega članstva. Nasprotno, preizkušila in učvrstila se je monolitnost KPJ, ki je bila ustvarjena in prekaljena v dolgotrajni revolucionarni borbi pod vodstvom tovariša Tita.

II. Kongres KPS obstoja nekomunistično, brezprincipižno klevetniško kampanjo vodilnih predstavnikov nekaterih komunističnih partij in demokratičnih držav preko tiska, radia in v raznih drugih oblikah proti naši Partiji.

Drugi tovariši!

S svojega kongresa pozdravljamo komunisti Slovenije svoj herojski Centralni komite Komunistične partije Jugoslavije.

Delo našega kongresa je komunistom in vsemu slovenskemu ljudstvu pokazalo pot, po kateri se je razvijala je krepila Komunistična partija Slovenije, pot poštvalnosti in junstva, pot dosledne borbe za notranjo utrditev na osnovi revolucionarne linije pod vodstvom Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije in tovariša Tita. Kongres je pregledal najslavnejše strani zgodovine naše Partije, njeno delo v razdobju narodnoosvobodilne borbe in zmagovite ljudske revolucije ter ponovno potrdil, da je samo pravilno vodstvo osvobodilne borbe, ki ji je stala na čelu Komunistična partija, omogočilo osvoboditev in združenje pretežnega dela Slovencev in preprečilo sovražne načrte imperialistov.

Naš kongres je nadalje analiziral delo Komunistične partije v povojnem razdobju in ugotovil velike uspehe v socialistični graditvi. Na osnovi principielne kritike in samokritike smo poleg uspehov pregledali tudi pomanjkljivosti in napake v svojem delu. V smislu ugotovitev in sklepov V. kongresa KPJ smo napravili zaključke, kako bomo izvršili naloge, ki jih pred nas postavlja borba za nadaljnji razvoj in utrditev Partije, borba za izvršitev petletnega plana in zgraditev socializma. Posebno se bomo trudili, da poleg razvoja industrije ustvarimo vse pogoje za socialistično preobrazbo kmetijstva. Za-

gotavljamo Centralnemu komiteju Komunistične partije Jugoslavije, da se bomo komunisti Slovenije odločno in poštvalno borili za izvršitev teh nalog, da se bomo nenehno vzgajali v duhu marksizma-leninizma, da bomo dosledni in neizprosni proti vsem notranjim in zunanjim sovražnikom in da bomo vzgajali v tem duhu vse naše delovne tovariše.

Zagotavljamo, da bomo bratstvo in enotnost z narodi Jugoslavije, ki jo je v tej borbi utrdila naša Partija, razvijali še v naprej in jo poglobljali z duhom novega jugoslovanskega socialističnega patriotizma in borbe proti imperializmu.

II. kongres KPS je v imenu vseh komunistov in vsega delovnega ljudstva Slovenije odločno odklonil in obsodil klevete proti Komunistični partiji Jugoslavije in njenemu vodstvu. Te klevete niso niti najmanj omajale enotnosti naše Partije. Vrste Komunistične partije Slovenije so se še bolj strnile in odklenile svojega preizkušnega partijskega vodstva s tovarišem Titom na čelu. V odgovor na krivične obtožbe in podtikanja bomo komunisti Slovenije in vse slovensko ljudstvo še bolj odločno in poštvalno vlagali svoje sile v borbo za uresničitev programa KPS.

Zivela herojska Komunistična partija Jugoslavije in njen Centralni komite!

Zivel organizator in učitelj Komunistične partije Jugoslavije tovariš Tito!

II. kongres Komunistične partije Slovenije

O obtožbah Informbiroja in klevetniški kampanji proti Komunistični partiji Jugoslavije

V zvezi s krivičnimi obtožbami Centralnega komiteja VKP(b) in Informbiroja in s klevetniško kampanjo proti Komunistični partiji Jugoslavije v državah ljudske demokracije in v ZSSR sprejema II. Kongres KPS naslednjo

RESOLUCIJO:

II. Kongres KPS izraža popolno soglasje s politično linijo CK KPJ pod vodstvom tovariša Tita tako v pogledu doseganja revolucionarne borbe KPJ Jugoslavije kot v vprašanju odnosa do krivičnih obtožb CK VKP(b) in Informbiroja.

Kongres odobrava dosledno stališče CK KPJ v obrambi tvornega polnoma marksistično-leninističnih načel, v obrambi revolucionarnih izkušenj KPJ in v borbi za zmago resnice o naši Partiji in o naši deželi.

S tem izraža kongres prepričanje vseh komunistov v Sloveniji, ki se je manifestiralo že ob V. kongresu KPJ v pripravi na II. kongres KPS ter ugotavlja, da so vrste Komunistične partije Slovenije po tel preizkušni še bolj strnjene in enotne. Delavski razred in vse delovne množice so se še tesneje odklenile Komunistične partije, ker sodijo Komunistično partijo po njenih dejanjih in ker imajo pred očmi jasno socialistično perspektivo, ki jim jo je dala Partija.

Brez vsakega odmeva so ostali poskusi razbiti enotnost naše Partije in izolirati vodstvo od osnovnega partijskega članstva. Nasprotno, preizkušila in učvrstila se je monolitnost KPJ, ki je bila ustvarjena in prekaljena v dolgotrajni revolucionarni borbi pod vodstvom tovariša Tita.

II. Kongres KPS obstoja nekomunistično, brezprincipižno klevetniško kampanjo vodilnih predstavnikov nekaterih komunističnih partij in demokratičnih držav preko tiska, radia in v raznih drugih oblikah proti naši Partiji.

Drugi tovariši!

S svojega kongresa pozdravljamo komunisti Slovenije svoj herojski Centralni komite Komunistične partije Jugoslavije.

Delo našega kongresa je komunistom in vsemu slovenskemu ljudstvu pokazalo pot, po kateri se je razvijala je krepila Komunistična partija Slovenije, pot poštvalnosti in junstva, pot dosledne borbe za notranjo utrditev na osnovi revolucionarne linije pod vodstvom Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije in tovariša Tita. Kongres je pregledal najslavnejše strani zgodovine naše Partije, njeno delo v razdobju narodnoosvobodilne borbe in zmagovite ljudske revolucije ter ponovno potrdil, da je samo pravilno vodstvo osvobodilne borbe, ki ji je stala na čelu Komunistična partija, omogočilo osvoboditev in združenje pretežnega dela Slovencev in preprečilo sovražne načrte imperialistov.

Naš kongres je nadalje analiziral delo Komunistične partije v povojnem razdobju in ugotovil velike uspehe v socialistični graditvi. Na osnovi principielne kritike in samokritike smo poleg uspehov pregledali tudi pomanjkljivosti in napake v svojem delu. V smislu ugotovitev in sklepov V. kongresa KPJ smo napravili zaključke, kako bomo izvršili naloge, ki jih pred nas postavlja borba za nadaljnji razvoj in utrditev Partije, borba za izvršitev petletnega plana in zgraditev socializma. Posebno se bomo trudili, da poleg razvoja industrije ustvarimo vse pogoje za socialistično preobrazbo kmetijstva. Za-

gotavljamo Centralnemu komiteju Komunistične partije Jugoslavije, da se bomo komunisti Slovenije odločno in poštvalno borili za izvršitev teh nalog, da se bomo nenehno vzgajali v duhu marksizma-leninizma, da bomo dosledni in neizprosni proti vsem notranjim in zunanjim sovražnikom in da bomo vzgajali v tem duhu vse naše delovne tovariše.

Zagotavljamo, da bomo bratstvo in enotnost z narodi Jugoslavije, ki jo je v tej borbi utrdila naša Partija, razvijali še v naprej in jo poglobljali z duhom novega jugoslovanskega socialističnega patriotizma in borbe proti imperializmu.

II. kongres KPS je v imenu vseh komunistov in vsega delovnega ljudstva Slovenije odločno odklonil in obsodil klevete proti Komunistični partiji Jugoslavije in njenemu vodstvu. Te klevete niso niti najmanj omajale enotnosti naše Partije. Vrste Komunistične partije Slovenije so se še bolj strnile in odklenile svojega preizkušnega partijskega vodstva s tovarišem Titom na čelu. V odgovor na krivične obtožbe in podtikanja bomo komunisti Slovenije in vse slovensko ljudstvo še bolj odločno in poštvalno vlagali svoje sile v borbo za uresničitev programa KPS.

Zivela herojska Komunistična partija Jugoslavije in njen Centralni komite!

Zivel organizator in učitelj Komunistične partije Jugoslavije tovariš Tito!

II. kongres Komunistične partije Slovenije

Gostje na II. kongresu Komunistične partije Slovenije

Nadaljevanje razprave o organizacijskem poročilu CK KPS

Objavljamo nadaljevanje razprave o organizacijskem poročilu Centralnega komiteja KPS, ki ga je podal na II. kongresu tov. Stane Kavčič.

BORBENA ENOTNOST NAŠE PARTIJE

V razpravi po organizacijskem poročilu CK KPS je govoril tov. Albert Jakopič o vprašanju borbene enotnosti naše Partije, ki nujno zahteva vsestransko aktivnost, tako posameznega partizana kot partijskih organizacij v celoti.

Med drugim je rekel: »Kako se enotnost odraža v izvajanju akcij osnovnih kakor tudi okrajnih partijskih organizacij nam najlepše kažejo nekateri primeri. Partijska celica v neki vasi pujskega okraja je na primer oddajo belega žita takole izvajala: Po okrajnem razrezu je prišlo na KLO 3000 kg oddaje, ker KLO ni predpisal dosegele, je bila sklicana seja, kjer se je razpravljalo o tem, kako doseči predpisano oddajo. Bogat kmet je predlagal »mi lahko še presežemo, ne samo dosežemo predpisano oddajo s tem, da na vsako hišo enakomerno razdelimo po nekaj kilogramov žita. To bo v celoti zneslo 4500 kg žita. S predlogom so se vsi navzoči ljudski odborniki — tudi člani partijske celice strinjali. Našli so rešitev in to je glavno. Nihče ne bo mogel trdit, da niso izvršili direktive. Seveda pri tem niso pomislili, da tako dosežena enotnost predstavlja odstopanje principielne linije naše Partije, da s tem ne razvijajo borbivosti malih in srednjih kmetov, ampak jo dušijo. Taka enotnost je zgolj formalnost in duši razredne interese malega človeka na vasi. Ta partijska celica že od osvoboditve ni sprejela nobenega novega člana, ker so zanj vsi ljudje na področju tega KLO enako dobri in enako slabi. Zakaj naj bi jih torej sprejeli v celico, kaj je sedaj tako lepa harmonija. Pri »vse« je težko harmonizirati in tak enotnosti pa ta celica vodeni, izgubila ugled in povezovala z delovnimi množicami, ki so prav v tem kraju popolnoma pod vplivom protijudskega duhovnika. Kako naj tu govorimo o razvijanju in borbi za našo enotnost!

Ali drug primer. Okrajna partijska konferenca je analizirala vprašanje doseženih uspehov obnove porušenega podeželja v okraju Črnomelj. Ko se je leta 1945 postavilo pred našo Partijo vprašanje obnove, je bila jasno nakazana linija, da se gradi najprej tistim, ki so najbolj potrebni in ki sami nimajo niti sredstev niti materiala. Leta 1945, torej takoj po osvoboditvi je pričel, kakor povsod najprej graditi tisti, ki je imel sam materialna sredstva in mu je bila potrebna samo delovna sila in nekaj kredita. Tako se je obnovilo leta 1945—1946 za 38 milijonov dinarjev, od tega pa je bilo izvršeno na prostovoljni bazi za 47 milijonov dinarjev. Leta 1947 se je zgradilo za 34 milijonov, od tega 23 milijonov na bazi prostovoljnega dela. V letošnjem letu se je zgradilo za 11 milijonov, od tega 6 milijonov na bazi prostovoljnega dela. Če pa pogledamo danes po črnomeljskem okraju, bomo našli neobnovljene zgradbe predvsem pri baltarju, kočarju in srednjem kmetu. To pomeni, da partijska organizacija ni dobro proučila osnovne linije naše Partije, ker je dopustila, da so se okrepili na vasi najprej najmočnejši vsaki izkoriščevalski elementi. S tako nerazredno politiko je potisnila malega človeka v naročje močnejšemu, okrepila na vasi tiste elemente, ki izkoriščajo moralno politični kapital narodno osvobodilne borbe ter zavirajo razvoj socialistične rekonstrukcije vasi, čeprav so bili dani baš v Beli Krajini najboljše pogoji za nadaljnje razvijanje revolucionarnih pridobitev narodno osvobodilne borbe. Jasno je, da povsem tem politična situacija v okraju ne more biti dobra in da to vpliva tudi na partijsko organizacijo. Partijska konferenca je pravilno ugotovila storjene napake in obvezala vse partije okraja, na aktivno borbo proti špekulantskemu izkoriščanju moralno političnega kapitala od strani izkoriščevalskih elementov na vasi.

Na drugi strani ob naši severni meji, kjer narodno osvobodilna borba ni zarezala tako globokih brazd pa imamo lep primer hitrega razvoja mlade partijske organizacije v radgonskem okraju. Ta je leta 1946 štela komaj 192 članov Partije, a danes jih ima 436, kar nam kaže, kako more partijska organizacija, čeprav mlada, doseči lepe uspehe, če sloni njeno delo na vsestranski aktivizaciji ljudi, če je njena baza pri naboru novih članov Partije osnovana predvsem na poštenosti in borbivosti slehernega komunista in vseh množičnih organizacij na drugi strani. Radgonska partijska organizacija je znala najti bogato gospodarsko kot politično vsebino za aktivizacijo svojih vasi, ki jo nudi vsestransko naš novi družbeni razvoj. Jasno se je zavedala, da ob svoji maloštevilnosti ne bo brez podpore vseh delovnih množic ničesar naredila. Posebno pravilna se je ta linija pokazala ob gradnji zadrugnih domov, ko je radgonski okraj v čast V. kongresa KPJ zgradil 20 domov, v zelo kratkem času. Razumljivo je, da je taka naloga, če so jo hoteli doseči, zahtevala ogromnih naporov vseh ljudi, da so ti naporu zahtevali dosledno enotnost Partije in najtesnejšo povezavo z množicami, da je bilo treba ogromno političnega in to individualnega dela od hiše do hiše, da je bilo treba zaostri razredno borbo na vasi, onemogočiti vse sovražno poizkuse ter kar je najvažnejše, da se je moral sleherni partizan kot celotna Partija z vso doslednostjo boriti v prvih vrstah. Rezultati tega dela so silno bogati. Prvič je Partija izvršila postavljeno nalogo, utrdila svoj ugled, v naporih prekalila svoje kadre, spoznala je vrsto novih socialistič-

mu predanih ljudi, a kar je najvažnejše, skovala je enotnost in trdno povezavo z množicami in to tam, kjer so vplivi sovražnih ideologij, elementov izraza meje vsakodnevni in močni. Ta Partija je znala pravilno povezati Osvobodilno fronto, sindikate, žene in mladino v skupno akcijo in zato je žela tudi uspehe. Pred njo pa leži danes naloga, da priporočen enotnost razvija in pogloblja naprej z novimi naporom in novimi uspehi.

Ti primeri konkretno kažejo, da naše partijske organizacije vendar le ne čutijo v dovoljni meri, da se mora v današnjih okoliščinah, ko se biže odločilna bitka za socializem, prav tako kakor v narodno osvobodilni borbi vprašanje poglobljanja enotnosti mnogo bolj zaostri, prav spriči mnogo širši in bolj kompliciranih nalog, ki jih moramo izvrševati na političnem, gospodarskem in ideološkem polju. Ti primeri nam nadalje kažejo, da se lahko enotnost ruši na vsakem koraku, ob vsaki naši napaki in da se jo ob pravilnem našem delu na vsakem koraku tudi pogloblja. Ti primeri tudi kažejo, da ne smemo spati na lajorikah v borbi skovane enotnosti. Tovariš Stalin pravi: »Kdor ne napreduje, zaostaja, a kdor zaostaja, ga tepejo.« To pomeni, da moramo mi v borbi doseženo enotnost poglobljati in razvijati naprej, da vprašanja enotnosti ne gledamo statično, ampak ga motrimo s stališča revolucionarne perspektive razvoja socializma pri nas. Čim višjo stopnjo razvoja smo dosegli, tem bolj občutljivi moramo biti za to enotnost na vseh področjih naše družbene dejavnosti.

V čem naj torej danes v času graditve socializma obstoja konkretno razvijanje in poglobljanje naše enotnosti. Pred vsem, kakor nam je iz gornjega razvidno, v vsestranski aktivizaciji slehernega partizana in partijskih organizacij v celoti. Dalje v borbi proti vsem napakam, praktičnemu, birokratizmu, ideološki zaostalosti. V razvijanju patriotizma, ljubezni do domovine, budnosti, protikapitalističnim usledinam in razrednim sovražnikom, posebno pa v odločni borbi za sprovedbo slehernih nalog, ki jo pred nas postavlja naša Partija in izgradnja naše socialistične države.

O VZGOJI KADROV V ČRNOCELJSKEM OKRAJU

Nato je tov. Zunič Janez govoril o vzgoji kadrov v črnomeljskem okraju med narodno osvobodilno borbo in po osvoboditvi. Že v letih 1941—42 so člani vaških odborov OF opravljali svoje delo pod najtežjimi pogoji, prestali težke preizkušnje in mnogi izmed njih so postali dobri člani KPS. Po kapitulaciji Italije so bili doseženi v vzgoji kadrov vidni uspehi. Pri okrožnem komiteju KPS za Belo Krajino je bilo organiziranih več partijskih tečajev, poleg tega pa so bili tudi pod vodstvom odseka za izgradnjo ljudske oblasti pri predsedstvu SNOS-a višji upravni politični tečaji. Omeniti moramo še tečaj učiteljev — pripravnikov, ki je bil leta 1944 na osvobojenem ozemlju v Beli Krajini. Po osvoboditvi se je delo na področju vzgoje kadrov nadaljevalo. Bela Krajina je dala 4800 tovaršev, ki so zaposleni v ustanovah, podjetjih itd. in pomagajo sebi in potomcem graditi lepše življenje. V raznih strokah se uči 600 mladincev in mladink, v zadrugah tečajih pa jih je 200. Danes je višja gimnazija v Črnomlju in nižja v Metliki, katerih prej nismo nikdar imeli. V teh šolah se vzgaja 469 dijakov, v 33 osnovnih šolah pa 4500 učencev. Poleg tega pa je v Črnomlju še večerna gimnazija. Tako se je šola po zaslugi naše Partije približala vsakomur in postala res last širokih ljudskih množic.

Kakor se je naša Partija lotila

dela pri vzgoji kadrov že v času NOV in po osvoboditvi, tako se je lotila obnove in graditve našega socialističnega gospodarstva. Uspeh našega dela po osvoboditvi je 75% obnovljenega podeželja in šol v Beli Krajini v skupni vrednosti 101 milijon dinarjev, od katere je ljudstvo samo prispevalo z materialom, vožnjami in delom 71 milijonov 500.000 din. Najveličastnejše delo pri obnavljanju prometnih zvez je obnova do tal porušene belokrajinske železnice, ki so jo obnavljale mladinske brigade, poleg tega je bil obnovljen rudnik in zgrajena nova rudniška stanovanjska kolonija, belokrajinska tovarna »Belsada«, elek-

O DELU PARTIJSKE ORGANIZACIJE V CELJSKI TOVARNI EMAJIRANE POSODE

Tov. Ivanka Vidic iz Celja je v svojih izjavah opisala predvsem delo partijske organizacije v tovarni emajirane posode kot del celotnega delovanja partijske organizacije mesta Celja. Tovarniška partijska organizacija in ves delovni kolektiv častno nadaljujejo pot, ki so jo v stari Jugoslaviji začeli tov. Leskošek, Stante in drugi. Glede na naloge, ki jih je postavil petletni plan in jih zahteva graditev socializma, je bilo treba utrditi partijsko organizacijo na znotraj, poglobiti delo in uvesti redne delovne sestanke. To se je tudi zgodilo. Seveda so se našli tovariši, ki niso izvajali sklepov Partije in so hoteli delati po svoje. Bili so odstranjeni z vodilnih mest, kaznovani ali izključeni. Partijska organizacija se je lotila tudi temeljitejši ideološke vzgoje članstva. V sindikalne odbore so bili izvoljeni po večini člani Partije in tako je Partija preko sindikalne organizacije lažje izvedla tekmovanja med oddelki in skupinami. Mladinska organizacija je ustanovila 30 mladinskih proizvodnih brigad. Partija pa je uspelo ustanoviti še 10 nadaljnjih brigad iz starejših delavcev. Tudi tiste mojstre, ki so sprva kazali odpor, je pridobila za socialistično tekmovanje, tako da se danes vsi borijo za prehodne zastavice.

Rezultat pravilnega političnega dela se kaže v tem, da je pocinkovalnica izpolnila letni plan 2. oktobra.

O DELU PARTIJE MED ŽENAMI

Tov. Angela Ocep je v diskusiji govorila o skrbi Partije za delo med ženami in dejala:

»Partija je vseskozi posvečala veliko pažnjo ženam in jih z vsem zaupanjem aktivno vključevala v delo, žene pa so z delom med vojni in po vojni dokazale, da so vredne tega zaupanja, mnoge izmed njih so postale članice Partije in še z večjo odgovornostjo in poštenostjo delajo naprej.

Zadnja konferenca žena pred osvoboditvijo januarja 1945. leta, ki je bila v Beli Krajini, je prav gotovo zgodovinskega pomena v razvoju politične delavnosti žena v Sloveniji. Žene so takrat dokazale, da pravilno razumejo naloge Partije. Žene Notranjske, Bele krajine in Primorske so na terenu z vso odgovornostjo prevzele naloge ljudske oblasti in jo gradile naprej. Pomagale so pri mobilizaciji mož in fantov za zadnji spopad s sovražnikom in za obrambo domovine, same pa so prevzele skrb za vojsko in za vso organizacijo v zaledju. Partija je vzgajala žene za to njihovo odgovorno nalogo v organih ljudske oblasti in je zato tudi organizirala upravno-politične tečaje na osvobojenem ozemlju.

Nato je omenila sodelovanje žena pri volitvah v krajevne in okrajne ljudske odbore ter v najvišje organe ljudske oblasti.

»Z delom so žene med vojni in po vojni dokazale, da so vredne zaupanja Partije, zato so bile pri volitvah žene voljene v vse organe ljudske oblasti. V kr. ljudskih odborih je bilo izmed vseh izvoljenih odborov 13% žena, v okrajnih ljudskih odborih 17% žena, v republiškem merilu pa dela na

trificiranih je bilo 95 vasi (v stari Jugoslaviji je bilo ves čas njenega obstoja elektrificiranih komaj 5 vasi), in v ta namen zgrajenega 146 km električnega omrežja. Preoranih je bilo 200 ha golica, živina pa je narasla od 7000 na 11.500. Namesto privatnih trgovin je belokrajinsko ljudstvo pod vodstvom Partije organiziralo zadrugo in državno trgovsko mrežo in popolnoma likvidiralo privatni sektor. Z agrarno reformo je bilo razloščeno 5541 ha zemlje. Veliko in važno vlogo igrajo pri razvoju socialističnega gospodarstva kmečke zadruge, ki so zajele 95% kmečkega prebivalstva in je v zadrugo vključen skoraj vsak kmet.

GOVOR TOVARIŠA BORISA ZIHERLA

Tovariši in tovarišice delegati! V poročilu o organizacijskem delu CK KPS, ki ga je danes podal tovariš Kavčič, je med šibkimi položaji na fronti socialistične graditve v Sloveniji posebno obeleženo idejno-politično delo naše Partije.

Že tovariš Kardelj je v svojem včerajšnjem govoru opomnil, da je borba za dograditev socializma v naši zemlji neločljivo povezana z borbo za dvig idejno-politične ravni ne le našega partijskega članstva, marveč tudi najširših množic delovnega ljudstva z borbo proti suhemu praktičizmu, iz katerega izvira mnogo naglanih greh v vsakdanji dejavnosti naših partijskih kadrov, z borbo proti tuji idejni vplivom, ki hromijo udarno silo delovnih množic v procesu socialistične graditve. To velja za vso našo Partijo, za delo partijskih kadrov v vseh naših republikah; še prav posebno pa velja to za Slovenijo, kjer je sleherni gib izkoriščanih in zatiranih ljudskih množic v zgodovinski nalet na najzdelanejši in najdo- vršnejši sistem ideološkega opravičevanja sleherne eksploatacije in slehernega zatiranja na klerikalizmu, je še danes ostal zastava, okrog katere se v krčeviti borbi za svoje zadnje pozicije zbirajo preostali eksploatacijski elementi na Slovenskem, konkretno, vaška buržoazija z reakcionarno duhovščino kot svojim idejnim vodjo.

V borbi za utrditev šibkih položajev na fronti socialistične graditve, v borbi proti brezperspektivni, marveč tudi tisti, ki predstavlja tisto razpoko v našem delu, skozi katero najlažje vdirajo tuji idejni vplivi, razpolaga naša Partija s stokrat preizkušenim orožjem, z naukom marksizma-leninizma.

Opomba na izkušnjo revolucionarnega gibanja delovnih množic vseh dežel posebej pa še na izkušnjo Vsevezne komunistične partije (bolševikov) skratka, opomba na izkušnjo, ki jih najdemo teoretsko posplošene v delih Marxa—Engelsa—Lenina—Stalina, je naša Partija v svoji slavni preteklosti premagovala vse ovire in reševala najbolj zapletene naloge, pred katerimi se je znašla. Obvladati marksizem-leninizem — to je bilo od nekdaj stremenje vseh naših najboljših kadrov, ki so v borbi proti brezprinciplnim frakcijskim kovalim enotno, za boj sposobno Partijo. Ko je bila v letih 1937—38 naša Partija očistena zavestnih škodljivcev in agentov razrednega sovražnika, je njeno novo vodstvo s tovaršim Titom na čelu postavilo idejno utrditev partijskih kadrov kot eno izmed glavnih nalog nadaljnje partijske izgradnje. Obče znano je, koliko važnosti je novo vodstvo in posebno tovariš Tito pripisovalo izidu knjige tovariša Stalina »Kratka zgodovina VKP (b)«. Ob tej knjigi so se jugoslovanski in slovenski komunisti učili, kako treba graditi Partijo novega, boljševiškega tipa,

Tudi v organih ljudske oblasti, posebno tam, kjer se odloča o skrbi delovnega človeka, imamo še vse premalo delav in malih kmetičev.

Nato je tov. Ocep govorila o aktivnosti žena na terenu in pri prostovoljnem delu. Omenila je, da so žene v Ljubljani v dveh dneh, ko je zasedal V. kongres KPJ, opravile 29 tisoč 772 delovnih ur in da žene vsepovsod s svojo aktivnostjo dajejo odločen odgovor na vse klevete Informbiroja in dokazujejo s svojim delom veliko predanost naši Partiji.

»Če pa hočemo to veliko predanost žena Partiji in ljudski oblasti do kraja razviti, moramo predvsem voditi račun o vzgoji žena, ki jo jim dajemo naše množične organizacije. Po osvoboditvi smo posvečali vse premočno pažnjo na daljnji politični vzgoji žena v duhu socializma. V vseh okrajih Slovenije lahko ugotovimo, da smo ženam le nalagali naloge, ki so jih sicer vestno izpolnjevale, toda brez prave politične

perspektive za njihov nadaljnji razvoj. Če bodo žene točno vedele, da je dvig našega gospodarstva vsak dan bližji in s tem tudi boljše življenje naše družine, jih bomo prav gotovo lažje aktivizirali v političnem življenju in pri gospodarskih nalogah, prav posebno pa je važno, da žene sodelujejo pri množični kontroli vsega gospodarskega življenja, še posebno pri vprašanju trgovine, s katerim ima ljudska oblast največje težave.

Posebna oblika dela Partije med širokimi množicami žena je organizacija AFŽ, ki je in mora biti del Osvobodilne fronte. Doslej je bilo v Sloveniji 2556 osnovnih odborov organizacije, od tega je 1007 delovnih, 870 pa je treba urediti pomoč. V 898 krajih še ni organizacije AFŽ, kar lahko sedaj pri volitvah v osnovne odbore popravimo. Ogrorni kadri žena v teh odborih so lahko z dobrim delom naše Partije najboljše priprava za sprejem žene v Partijo.

GOVOR TOVARIŠA BORISA ZIHERLA

Tovariši in tovarišice delegati! V poročilu o organizacijskem delu CK KPS, ki ga je danes podal tovariš Kavčič, je med šibkimi položaji na fronti socialistične graditve v Sloveniji posebno obeleženo idejno-politično delo naše Partije.

Že tovariš Kardelj je v svojem včerajšnjem govoru opomnil, da je borba za dograditev socializma v naši zemlji neločljivo povezana z borbo za dvig idejno-politične ravni ne le našega partijskega članstva, marveč tudi najširših množic delovnega ljudstva z borbo proti suhemu praktičizmu, iz katerega izvira mnogo naglanih greh v vsakdanji dejavnosti naših partijskih kadrov, z borbo proti tuji idejni vplivom, ki hromijo udarno silo delovnih množic v procesu socialistične graditve. To velja za vso našo Partijo, za delo partijskih kadrov v vseh naših republikah; še prav posebno pa velja to za Slovenijo, kjer je sleherni gib izkoriščanih in zatiranih ljudskih množic v zgodovinski nalet na najzdelanejši in najdo- vršnejši sistem ideološkega opravičevanja sleherne eksploatacije in slehernega zatiranja na klerikalizmu, je še danes ostal zastava, okrog katere se v krčeviti borbi za svoje zadnje pozicije zbirajo preostali eksploatacijski elementi na Slovenskem, konkretno, vaška buržoazija z reakcionarno duhovščino kot svojim idejnim vodjo.

V borbi za utrditev šibkih položajev na fronti socialistične graditve, v borbi proti brezperspektivni, marveč tudi tisti, ki predstavlja tisto razpoko v našem delu, skozi katero najlažje vdirajo tuji idejni vplivi, razpolaga naša Partija s stokrat preizkušenim orožjem, z naukom marksizma-leninizma.

Opomba na izkušnjo revolucionarnega gibanja delovnih množic vseh dežel posebej pa še na izkušnjo Vsevezne komunistične partije (bolševikov) skratka, opomba na izkušnjo, ki jih najdemo teoretsko posplošene v delih Marxa—Engelsa—Lenina—Stalina, je naša Partija v svoji slavni preteklosti premagovala vse ovire in reševala najbolj zapletene naloge, pred katerimi se je znašla. Obvladati marksizem-leninizem — to je bilo od nekdaj stremenje vseh naših najboljših kadrov, ki so v borbi proti brezprinciplnim frakcijskim kovalim enotno, za boj sposobno Partijo. Ko je bila v letih 1937—38 naša Partija očistena zavestnih škodljivcev in agentov razrednega sovražnika, je njeno novo vodstvo s tovaršim Titom na čelu postavilo idejno utrditev partijskih kadrov kot eno izmed glavnih nalog nadaljnje partijske izgradnje. Obče znano je, koliko važnosti je novo vodstvo in posebno tovariš Tito pripisovalo izidu knjige tovariša Stalina »Kratka zgodovina VKP (b)«. Ob tej knjigi so se jugoslovanski in slovenski komunisti učili, kako treba graditi Partijo novega, boljševiškega tipa,

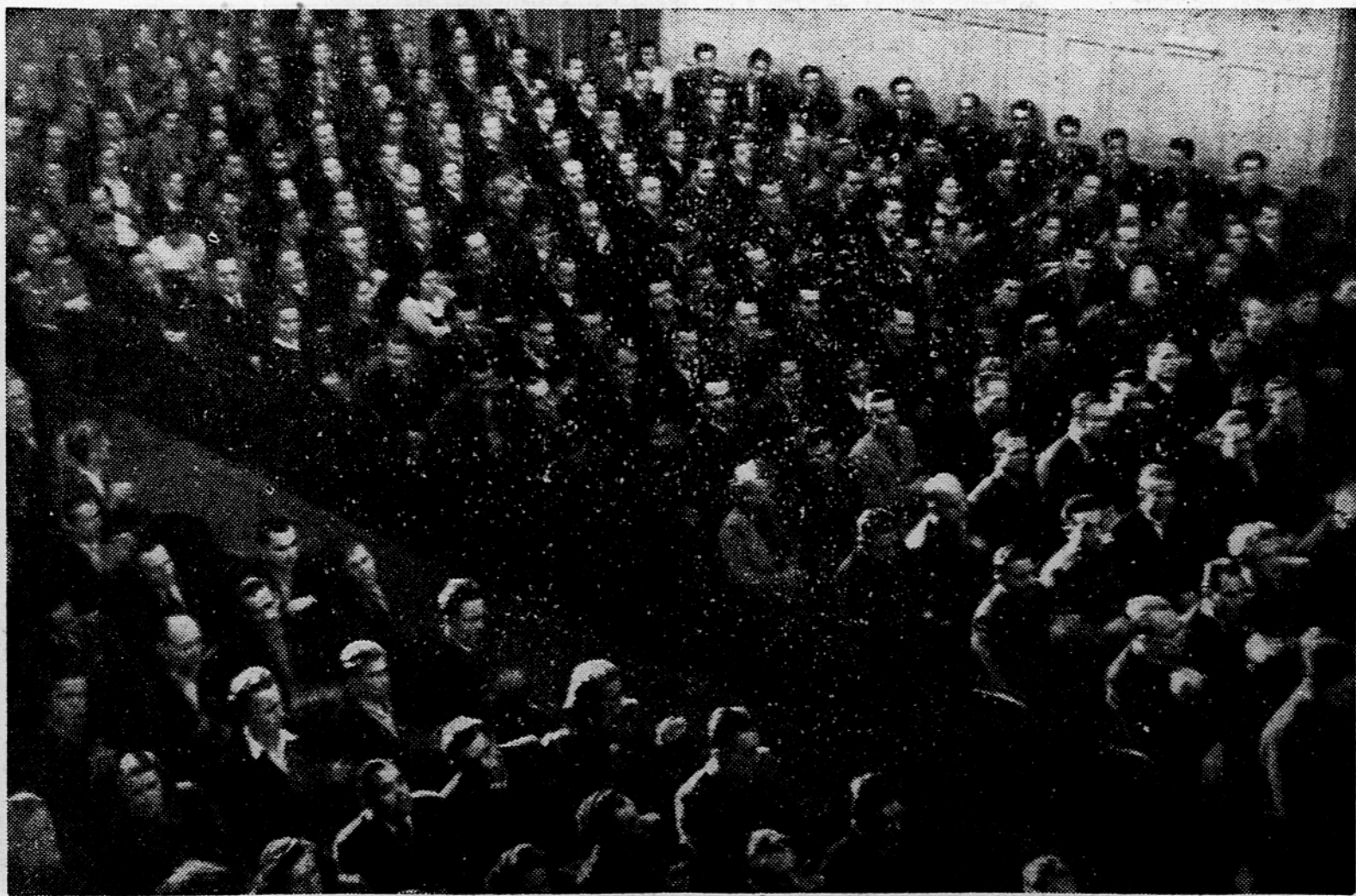
Že na V. kongresu KPJ je bila signalizirana nevarnost, ki bi se utegnila pojaviti v naši Partiji v zvezi z gorostasno kampanjo, katero je proti naši Partiji sprožila proslula resolucija Informbiroja nekatereh komunističnih in delavskih partij. Čudovite in nesrečne obtožbe, ki jih vsebuje resolucija, in pa to, da so pri postavljanju teh obtožb sodelovali ljudje, od katerih je bil naš komunist in vsak pravi graditelj socializma v naši zemlji naveden, slišajoč od resničnosti in prispeva, hajo k zmagi resnice — vse to bi moglo pri idejno-politično šibkejših kadrih zbuditi nevero in klasike marksizma-leninizma sploh, nevero v učinkovitost vodilne misli sodobnega naprednega človeštva. To bi bila težka zabloda, ne le zaradi marksizma-leninizma samega, marveč tudi proti interesom socialistične izgradnje pri nas.

Lenin je nekoč dejal da je marksizem vsemočeno, ker je resničen, se pravi, ker se v njem odraža resničnost družbenega življenja. To pa tudi pomeni, da v zakladnice marksizma-leninizma sodi samo tisto, kar je resnično, v čemer se odraža resničnost dogajanja v prirodi in v družbi. To pa tudi pomeni, da v tisti mešanici protislovnih, obličih, z nobeno tehtno analizo podprtih trditvah, ki se ji pravi resolucija Informbiroja, lahko najdemo vse prej kakor kak še tako malenkosten prispevek marksizmu-leninizmu.

Tisto, kar pri klasičnih marksizma-leninizma veže z neodoljivo silo, je vprav okolnost, da je pri njih sleherni principielni sklep izveden iz podrobne znanstvene analize razrednih odnosov danega časa in kraja, iz družbenih premikov, ki pogajajo pojav take ali drugačne politične struje, take ali drugačne osebnosti, ki iz analize posameznih etap borbe in njih izidov »ispjevajo k takemu ali drugačnemu razvoju dogodkov.

O vsem tem v našem primeru ni ne duha ne sluha. Postopek je bil v tem primeru ravno nasproten: najprej postavijo trditve, ki jim v resničnosti večji del ne ustrežajo nobena dejstva, potem pa umetno ustvarjajo situacijo, v kateri bo druga stran prisiljena bodisi kapitulirati in priznati netvezene grehe in napake ali pa s svojimi protikrepi poriti vnaprej postavljene trditve. Kakor je znano, mi ne nameravamo storiti niti enega niti drugega. Tako na priliki, ne kanimo niti priznati, da smo se prodajali in da se prodajamo imperialistom, niti se ne mislimo prodajati imperialistom; ne kanimo niti priznati, da smo krenili ali da gremo s poti socialistične izgradnje, niti ne mislimo s te poti kreniti.

Na podlagi vsega tega lahko izvedemo zaključek, da resolucija Informbiroja v dokumentih rasti in zmag marksizma-leninizma ne bo stila.

V kongresni dvorani so se zbrali najboljši sinovi naše Partije

Nadaljevanje razprave o organizacijskem poročilu CK KPS

Staremu grškemu mislecu pripisujejo besede: rad imam Plajona, to da se rajši imam resnico. V tem je bistvo stvari. Za nas so klasični marksizma-leninizma, za nas so Marx, Engels, Lenin in Stalin najvišje avtoritete, ker smo v njihovih delih in dejanjih našli tisto resnico, ki nas je oboroževala in nas oborožuje v borbi za ukinitev eksploatacije človeka po človeku in zatiranja naroda po narodu, tisto resnico, ki nas je vodila, da smo se znašli v vsej konkretnosti jugoslovanskega družbenega dogajanja in na terenu jugoslavije izvedli revolucionarno likvidacijo kapitalističnega družbenega reda, tisto resnico, ki nam tudi danes pomaga, da se znajdemo v vsej konkretnosti socialistične graditve v jugoslaviji. Klasični marksizma-leninizma so veliki zaradi neodoljive resnice, ki je v njih. Nobena resolucija Informbiroja ne more spremeniti ničesar v odnosu, ki ga imamo do te resnice, ki se ji ni mogoče izogniti v praksi nikdar ne bomo odrekli. Če pa se zgodi, da pride nekdo in nam na primer reče, da zasluži naše Partije v veliki vojni za osvoboditev Evrope izpod fašističnega jarma niso nič večje od zaslug, ki so jih imeli komunisti v deželah, odkoder so desetine in desetine divizij pod nemško komando marsikaj na Stalingrad ali pa nam reče, da pri nas raste kapitalizem in da se naša domovina izpreminja v navadno buržoazno republiko, ali pa, da se naša zemlja izključuje iz tabora entimperialističnega, ki mu stoji na čelu Sovjetska zveza itd., tedaj bomo pač z naravno pametjo človeka, ki ve razlikovati črno od belega, odgovorili, da vse to kratkoma ni res. S tem se nič za joto ne bomo odpovedali marksizmu-leninizmu, pač pa bomo morda nekaj malega prispevali k razrešitvi nekaterih problemov, ki se neogibno postavljajo v času, ko je odpadanje

vse večjega in večjega števila držav in narodov od imperializma postalo očitljiva resničnost in ko je vsestransko razvijanje ustvarjalnih sil teh narodov izhodišče novih zmag vsega delovnega človeštva.

Naš odgovor na obtožbe Informbiroja je: ločiti se še krepkeje izgradnji socializma v naši zemlji. To bomo dosegli tem zanesljiveje, kolikor višje bomo dvignili idejno-politično raven naših partijskih kadrov, kolikor širše in globlje bomo ponesli v ljudske množice vseznajočo resnico marksizma-leninizma. Uporabljaljoč nauk marksizma-leninizma v konkretnih okoliščinah naše jugoslovanske in slovenske družbene resničnosti, uporabljajoč ta nauk ne kot dogmo, marveč kot napotilo za akcije, bomo lažje odstranili vse tisto, kar leži na poti naše socialistične graditve, vse tisto, kar ne velja v naših lastnih partijskih vrstah. Odtod ogromni pomen, ki ga V. kongres naše Partije pripisuje poglobitvi idejno-političnega dela tako v sami Partiji kakor v širokih delovnih množicah. Odtod ogromni pomen ukrepov in dejanj, ki so bili po V. kongresu podveziti v tem pravcu. Odtod ogromni pomen sklepov, ki bodo v tem pravcu napravljeni na našem kongresu in še večji pomen njihovega doslednega uresničevanja. Na vseh popriščih mora Partija napovedati neličnosno borbo slehernemu podcenjevanju in zanemarjanju marksizma-leninizma, na vseh popriščih družbenega življenja mora voditi dosledno borbo za marksizma-leninizem, za njegovo vnedritve v naši znanosti, literaturi, umetnosti in kritiki, v naši ekonomsko-politični tenoriji in praksi. Pod zastavo marksizma-leninizma in po vodstvom svojega v bojih preizkušene Centralnega komiteja bo naša Partija vodila delovno ljudstvo Jugoslavije k vsem novim in novim zmagam!

O DELU PARTIJE

V SINDIKALNIH ORGANIZACIJAH

Tovariš Plevnik je v razpravi govoril o delu Partije v sindikalnih organizacijah. Uvodno je poudaril, da so naši delovni kolektivi že od vsega začetka pravilno razumeli globoko spremembo, ki so nastale pri nas med narodno osvobodilno borbo. Zato so se tudi po osvoboditvi takoj zavestno vključili v socialistično tekmovalno in pripravljalno delo, da smo lahko po obnovi prešli k planskemu gospodarstvu. To tekmovalnost se je posebno razmahnilo po krivičnih obtožbah nekaterih kompartij. Na desetine delovnih kolektivov je bilo izpolnilo svoje letošnje proizvodne pisme. Medtem ko je lani izpolnilo svoj letni plan do 29. novembra 34 delovnih kolektivov, je letos v najtežjem letu petletke že izpolnilo svoj visoko povšani letni plan 15 kolektivov od začetka I. kongresa ESJ. Do II. kongresa KPS pa po nepopolnih podatkih že okrog 50 delovnih kolektivov. Do 29. novembra bo izpolnilo svoj letni plan nad 50% naših tovarnih podjetij. Tako delavski razred pod vodstvom svoje Partije zvesto in dosledno uresničuje vse sklepe V. kongresa in program naše Partije.

Ko je omenil zaupanje delavskega razreda do Partije, ki se je pokazalo pri letošnjih običnih zborih sindikalnih organizacij, na katerih so bili v tajnih volitvah v ogromni večini izvoljeni v sindikalne forume komunisti, je poudaril veliki pomen prevzgoje delavskega razreda v duhu socializma, ki ga izvršuje po načelih marksizma-leninizma Partija preko sindikalnih organizacij. V sindikalnih organizacijah Slovenije je mesečno nad 2000 družbeno-političnih predavanj, ki jih poseja v mnogih primerih do 96% sindikalnega članstva. V tekmovalnosti na čast V. kongresa je poraslo tudi število marksističnih krožkov. V ljubljanskih delovnih kolektivih je bilo v tem času 447 marksističnih krožkov, na področju OSS Kranj jih je bilo 95, po V. kongresu je to število naraslo na 140. Rdečih kotičkov je bilo v začetku leta 1947 124, po V. kongresu pa jih je bilo že nad 1000. V letu 1947 je bilo v sindikalnih organizacijah 334 knjižnic s skupno 49.162 knjigami, letos pa ima delovni kolek-

tivi že 575 knjižnic s skupno 126.967 knjigami, do konca leta pa se bo to število pomnožilo še za nadaljnjih 112 knjižnic s približno 56.000 novimi knjigami. Število sindikalnih KUD je od prvega polletja letos naraslo od 16 na 30 in ima več desetstotež aktivnih in podpornih članov. Ta nagla krepitev idejno-politične in kulturno-prosvetne delavnosti je bila dosežena po zaslugi Partije, ki je v drugem polletju letos dala sindikat v Sloveniji materialno pomoč v znesku 46.000.000 din.

Vsa ta skrb Partije je imela velik vpliv, ki se izraža v naših delovnih kolektivih v novem odnosu do dela, v zboljšani delovni disciplini, skratka, v še bolj uspešnem socialističnem tekmovalstvu, v katerem so zopet v prvih vrstah člani Partije. Na pobudo partijskih organizacij in po osebnem zgledu ter zaslugi komunistov so n. pr. kolektivi, ki so sodelovali pri graditvi mariborske hidrocentrale, uvedli poostreno tekmovalnost na čast V. kongresa in pred rokom izročili naši ljudski skupnosti hidrocentrale, ki je po obsegu in pomenu ena izmed naših največjih delovnih zmag. Na pobudo in pod vodstvom svoje partijske organizacije je kolektiv Tekstilindusa okrepil sodelovanje uprave podjetja s sindikalno podružnico, odstranil slabo delovno disciplino ter stoddostno pritegnil delavce v brigadni sistem dela. Zato je lahko ta kolektiv med prvimi v Sloveniji uvedel in sprejel notranji plan, ki je za 12% višji kakor uradno predpisani plan.

Ko je tov. Plevnik omenil še podobne primere pravilnega dela partijskih organizacij v nekaterih drugih podjetjih, kakor n. pr. v Industriji v Vevčah, je poudaril, da imamo še nekaj takih primerov kolektivov, ki so brez partijske organizacije ali pa imajo slabo partijsko organizacijo. V takih kolektivih ni organizirano socialistično tekmovalnost in se ne bje dovolj ostra bitka za plan. Iz takih primerov vidimo, da je sindikalna organizacija slaba tam, kjer je slaba partijska organizacija, in nasprotno, da je sindikalna organizacija dobra tam, kjer je dobra partijska organizacija.

O IDEOLOŠKI BORBI PARTIJE

Tovariš Ivan Bratko je v diskusiji govoril o nekaterih vprašanjih naše ideološke borbe.

»Graditev socializma v mestu in v naši ter intenzivna ideološka politika na aktivnost mednarodne reakcije in zlasti ostankov domače reakcije postavljajo pred nas vsak dan ostreje nove naloge na ideološkem poprišču Ideologija Marksa, Engelsa, Lenina in Stalina naj postane splošna last ljudstva in temeljni kamen v razvoju naše nove socialistične kulture znanosti in umetnosti. Ta častna naloga odpira bogato perspektivo del našim znanstvenim, kulturnim in pedagoškim delavcem, ki jih po njihovi politični preobrazbi čaka še dolga doseg malo prehojena pot popolne ideološke preobrazbe.

Omejil se bom na dve aktuani vprašanji naše ideološke borbe: na vprašanje moralne vzgoje in na vprašanje novega, jugoslovanskega patriotizma.

Te dni begajo reakcionarji nekatere naše preproste ljudi s takozvani teorijo »moralne vzgoje«. Po tej teoriji je edini polklicni faktor za moralno vzgojo mladine — duhovščina. Ne bi hoteli zanikati zaslug nekaterih duhovnikov, vendar moramo poudariti, da večina duhovščine in predvsem njena vodilna plast spriču svoje protiljudske in izdajalske dejavnosti v NOB ter mlakosti, nezainteresiranosti ali celo oviranju naših delovnih naporov in izgradnje ljudske oblasti, nima nobene legiti-

macije za moralno vzgojo našega ljudstva in zlasti mladine. In ne samo to. Ta njihova vzgoja je bila in je po svoji pretežni večini vir licemerstva, hlapčevske pokornosti pred velikimi gruntarji in kapitalisti, nečere v ustvarjalne sile ljudstva ter izanetane mržnje, njegovih progresivnih stremeljenj. — Po drugi strani pa imamo v vrstah naše Partije in Fronte nešteto poštovnih, z ljudstvom tesno zraslih političnih in pedagoških delavcev, ki dan z dnem, z živim zgledom, v praksi in v teoriji brez »vojne morale« nudijo naši mladi generaciji najlepšo vzgojo v ljubezni do dela, do domovine, do skupnosti, v spoštovanju do staršev, v upornosti za premaganje težkoč, v ljubezni do resnice in pravice. Tovariš Tito je o naši moralni vzgoji dejal tole: »Naša mlada generacija se mora vzgajati, da bo reinkarnacija, da bo ljubila pravico, in si pridobila lastnosti, ki jih mora imeti komunist. Lastnost komunistična mora biti predvsem v tem, da se posluša resnice, lastnost komunistična mora biti, da ljubi pravico, ker se komunist bori za pravico na svetu. Komunist mora biti vztrajen in tudi v osebnem življenju na dostojni višini, mora biti povsod in na vsakem mestu, kjer je najtežje in pokazati v vsakem velikem naporu za vzgledom, kako je treba delati, kako je treba vzdržati.

Ali more kdo bolje graditi novi moralni lik mlade generacije kot partiji? Ali more kdo bolje v mladini razvijati duha svobodnih ustvarjalnih ljudi, ki delajo za skupnost ter zatirati pri njih duha hlapčevstva in ponižnosti pred buržoazijo — kot partiji? Potrebno je okrepiti resnično moralno vzgojo naše mladine v šolah, v mladinskih in pionirskih organizacijah itd. ter popolnoma razbiti predsodek o monopolu duhovščine na moralno vzgojo naše mlade generacije.

K vprašanjem razvijanja jugoslovanskega patriotizma bi se omejil na dva problema. Predvsem mislim na vzgojo v duhu enotnosti ljudskih množic Jugoslavije in naših kultur. Prav gotovo je v naših šolah v Sloveniji ta problem najbolj pereč, poleg problemov borbe proti ostankom neznanstvenega, idealističnega in mističnega pri našem pouku. Negativna zapuščina preteklosti se kaže v težnjah po nekaki samoslovenski zaprtosti pri obravnavanju naše zgodovine, literature, literarne zgodovine itd. Včasih se nekomu zdijo nek postaršinski slovenski javni delavci v naši zgodovini tisočkrat varnejši, kot pomembna kulturna, literarna ali politična osebnost nekega drugega jugoslovanskega naroda, ki je v resnici prispevala k našim skupnim nacionalnim pridobitvam. Res je, da je potrebno zgodovino lastnega naroda bolje in podrobneje poznati. O tem ni dvoma. Vendar pa je pri tem treba poznati mero in vedeti, da je zgodovina KPS, zgodovina delavskega gibanja in narodno osvobodilna borba vseh naših narodov Jugoslavije obča zgodovina, literatura in umetnost vseh naših narodov — vse to je temelj za vzgojo v duhu novega, socialističnega patriotizma mlade generacije. Včasih pravijo nekateri tovariši: Zakaj bi mi proučevali njihove pesnike in njihovo zgodovino, saj oni tudi naših ne proučujejo. Prvič to manj drži za njih kot za nas. Drugič pa se v tem vidi nekak odnos uslug in protiuslug, kjer bi moral biti občutek lastne bogatitve, lastnega napredovanja, povezovala in širine.

Ni nobenega dvoma o tem, da imajo velika večina naših pedagoških in kulturnih delavcev najboljše voljo prispevati k razvoju naše socialistične kulture in zavesti novega jugoslovanskega patriotizma. Uresničenje te težnje pa terja energičnega obračunavanja s finimi in grobimi, skritimi in odkritimi ostanki nacionalizma. Ti ostanki ovirajo razmah nove kulture in zavesti, otežujejo polet ponosnega, svobodnega duha in nam jemljejo vsa orodja v borbi z ostanki reakcije v našem lastnem narodu. Boj za novega človeka je hkrati tudi boj za vzgojo naše mlade generacije v duhu novega patriotizma, v kakršni sta vzgajali našo mladino tudi mladinska proga in druge zvezne akcije.

Po drugi strani pa seveda novi jugoslovanski patriotizem vključuje in predpostavlja ljubezen in ponos na

slovenski narod in na našo ožjo domovino. Jugoslovanski patriotizem ni ničesar skupnega z unifikacijo ali nivelizacijo, temveč terja, predpostavlja in lajša čim večji razmah socialistične kulture v našem narodu.

Drugi problem v zvezi z jugoslovanskim patriotizmom se nanaša na nekatere nove okoliščine, ki so nastale po akciji Informbiroja in nekaterih komunističnih partij. Ostanki protiljudske reakcije hočejo izkoristiti te dogodke za manjšanje ugleda Sovjetske zveze in zmanjševanje protimperialistične ostrine v zavesti našega ljudstva. Naravno je, da je vzgoja množic v ljubezni do Sovjetske zveze in v krepitvi odpora proti imperializmu danes iz vseh navedenih momentov prav tako potrebna kot prej.

Napad na našo partijsko vodstvo CK KPJ s strani Informbiroja je bil tudi napad na naše kulturne pridobitve. Podcenjevanje naše narodno osvobodilne borbe je hkrati podcenjevanje naših kulturnih pridobitev v vojni in po njej. Vse to je bilo jasno že prvi dan. Danes postaja vsak dan bolj očitno vsakomur, da gre tu za napad na naše narode sploh in na našo kulturo sploh. V Češkoslovaški so ustavili tiskanje del Iva Andrića in Oskarja Davića. V Bolgariji, v Sofiji pa so prepovedali prevajanje Cankarjevega »Kralja na Betajnovci« ter proglasili Cankarja za »kriminalistično - senzacionalističnega« pisatelja.

Dolgi verigi Cankarjevih recenzentov se je pridružil še eden, ki je vrgel kamen nanj samo zaradi tega, ker je Ivan Cankar sin naših narodov in predhodnik naše ljudske revolucije. Govore, da hočejo zmago zdravih sil v naših narodih. Vrgli pa se niso samo na najbolj zdrave sile naših narodov v naši sodobnosti, temveč so začeli napadati tudi najbolj zdrave sile naših narodov v preteklosti. Vendar vse to ni slučaj. Je neizprosna zakonitost razvoja pri vseh, ki slepo vztrajajo v svoji nacionalistični napaki. Neizprosna zakonitost razvoja pa je tudi v tem, da bodo resnično zdrave sile njihovih delavskega razreda in njihovih uspehov prej ali slej likvidirale s takimi metodami in napakami, ki nimajo ničesar skupnega ne s proletarskim demokratizmom in ne s proletarskim internacionalizmom.

Mi pa bomo še ostreje vodili borbo z ostanki buržoaznega nacionalizma pri nas samih, bogatili se bomo z velikimi ustvaritvami vseh naših narodov in tudi drugih narodov na vzhodu in zahodu, zlasti pri narodih bratske Sovjetske zveze in dežel ljudske demokracije. Se globlje bodo pognale korenine našega patriotizma, ki bo s svojo dosledno in principielno zvestobo stvari lastnih narodov in stvari mednarodnega delavskega gibanja tudi prinesel svoj delež v občo zakladnico progresivnih naporov človeštva.

O VZGOJI MLADINE

Tovariš Franc Perovšek je v zvezi z diskusijo poudaril glavne značilnosti razvoja SKOJ-a in celotnega mladinskega gibanja v Sloveniji. Med drugim je dejal: »S tem, ko je dala naša Partija že pred vojno široko in močno temelj mladinskemu gibanju, je SKOJ kot njen pomočnik pri delu med mladino izvršil v zadnjih letih pred vojno svojo osnovno nalogo: pripravil je slovensko mladino na najtežje, toda najbolj zmogovite čase v zgodovini slovenskega naroda — na odpor proti fašističnim osvajačem. Utrdil je zavest, da slovenski narod v tej borbi ne bo sam. Zato ni čudno, da mladinsko gibanje z okupacijo Slovenije ni vpadlo, temveč se je še bolj razmahnilo. Pod vodstvom SKOJ-a se je mladina innočito odzvala pozivu Partije in se vključila v borbo proti okupatorju ter domačim izdajalcem. Da bi bila udeležba mladine v odporu proti okupatorju čim širša in organiziranejša, je bila že v prvih mesecih okupacije ustanovljena »Mladinska OF«, ki ji je načeloval SKOJ. SKOJ je v Mladinski OF vzgajal mladino v ljubezni do Partije, ljudstva, do SZ in v mrznosti do okupatorja ter njegovih plačanih hlapcev. Na teh vprašanjih in z aktivno vsakdanjo borbo je nadalje koval enotnost mladine. S svojimi junaki in dosegel, da je odhajalo tisoč mladincev in mladink v partizanske vrste in da je mladina v okupiranih mestih in vaseh prevzemala na svoja ramena odgovornost za izvedbo pomembnih nalog.

Tovariš Perovšek je omenil veliko poštovnost in borbenost mladincev, bodisi v partizanih, bodisi na terenu. Ob neposrednem vodstvu CK KPS je SKOJ dosegel, da je bil okupator leta 1943. I. kongres Zveze slo-

venske mladine, ki je zbral delegate iz vse Slovenije in postavil naloge za nadaljnjo mobilizacijo mladine. Ob koncu vojne je izšlo iz te organizacije 17.000 članov SKOJ-a in skoraj 100.000 članov ZSM. Ko je govoril o delu LMS po vojni, je omenil njen velik delovni polet, saj je sama mladina v naši republiki opravila po vojni 16.680.167 prostovoljnih delovnih ur. Pri tem pa ni zanemarljiva drugih nalog: pomoč sindikalnim organizacijam, sodelovanje pri socialistični preobrazbi naše vasi, mobilizacija mladine po šolah, študij marksizma-leninizma itd. V proizvodnih sodeluje danes 851 mladinskih delovnih brigad. V nadaljnjem poročilu je poudaril tovariš Perovšek nekatere napake in pomanjkljivosti mladinske organizacije pri delu na vasi in v šolah, zlasti v ideološki vzgoji mladine. Podčrtal je velik pomen združitev slovske in mladinske organizacije v enoto, od Partije vodeno mladinsko organizacijo, ki v celoti osvaja program Partije in se bori za njegovo uresničenje. Omenil je velika prizadevanja mladine po V. kongresu KPJ, njeno poglobljanje v študij marksizma-leninizma in zaključil:

»Naša Partija je skovala borbeno enotnost mladine, njeno privrženost k stvari socializma in borbeno solidarnost z vsem naprednim demokratičnim taborom v svetu, na čelu s Sovjetsko zvezo. Zato se bo še tesneje oklenila svoje komunistične partije in svojega največjega prijatelja in učitelja, tovariša Tita. Slovenska in vsa jugoslovanska mladina je samo ponosna na to, da se lahko imenuje mladina Titove Jugoslavije, kajti v naši domovini, v Titovi Jugoslaviji, se gradi socializem v korist vsega našega ljudstva in v korist vsega naprednega demokratičnega gibanja v svetu.

O VZGOJI NOVIH ČLANOV PARTIJE

Tov. Humar je govoril kot zastopnik partijske organizacije gorjskega okraja. V svojem govoru se je dotaknil vprašanja sprejemanja in vzgoje novih partijskih članov. Poudaril je, da je pravilno delo Partije z mladimi člani zelo važno, ker je od tega odvisna njihova uspešna rast in vzgoja v partijskem duhu.

Pri delu z novimi člani Partije imajo osnovne partijske organizacije različne prijemne. Tako imamo primer v Medani, kjer so starejši člani Partije zavzeli do novih članov pravičen odnos, jih pravilno vzgajali in jih nalagali naloge, ki so jih bili sposobni izvršiti ter jim pri izvrševanju naloženih nalog tudi pomagali in jih sprosti kontrolirali. Ta pravičen odnos je vplival na mlade člane Partije tako, da so v Partiji res videli svojega vzgojitelja in so bili vedno pripravljeni izpolniti vse naloge ter so jih dejansko tudi izvedli. Napaden odnos pa so do novih članov imeli v Mirni, kjer so pri sprejemanju novih članov iz vrst

Bukovca, Kostanjevica nad Kanalom). V celicah pa, kjer je bil pravičen odnos do članov Partije, se je pokazala prava aktivnost, ki se izražala na zunaj med ljudskimi množicami pri vseh nalogah, ki jih danes izvajamo za zgraditev socializma.

Iz vsega tega je razvidno, da je od vprašanja pravilnega dela v osnovnih partijskih organizacijah in zlasti še med novimi člani odvis-

SKRB ZA KADRE

Tov. Ivo Svetina je v diskusiji k referatu Staneta Kavčiča govoril o skrbi za kadre in dejal:

»Kaj je v bistvu socializem prav za prav drugače kakor skrb za človeka, za človeštvo sploh? Kaj je bolj plemenitega, bolj človeškega v zgodovini človeštva, kakor je vse revolucionarno prizadevanje delavskega razreda na znanstvenih osnovah najnaprednejše družbene znanosti marksizma-leninizma za popolno gospodarsko in kulturno preobrazbo celotnega človeštva?

Zbuditi v tem oziru jasno zavest, izvršiti to globoko, notranje-partijsko delo v partijskih množicah in preko njih v vseh članih naše skupnosti, to mora naša Partija prav danes.

Zakaj prav danes?

Zato, ker imamo petletni plan, ker gradimo socializem. Ni petletni plan, ni graditev socializma zaradi plana, zaradi socializma samega. Plan, socializem sta povezana z živimi ljudmi ter sta zaradi njih in za nje. Plan izpolnjujejo, izvršujejo in gradijo sami kljub vsem objektivnim in subjektivnim težavam.

Z vsemi družbeno - ekonomskimi spremembami, ki so bile že analizirane na našem kongresu, nastaja tudi nov odnos med ljudmi. Sedaj gre za to, da se povsod vnese ta novi, socialistični odnos do ljudi, prežet s pravo socialistično kulturo, ki mora dati ton in takt, ter zbuditi skrb za ljudi v vsakodnevnih praksi. Če to velja na splošno za našo novo socialistično stvarnost, toliko bolj mora veljati za Partijo samo! V tem smislu je bila v pretekli in polpretekli dobi linija Partije, ki je tudi danes popolnoma jasna. Treba bi bilo pogledati samo v polpretekli dobi naše notranje-partijsko življenje in ogromno število člankov, razgovorov, opozoril, izkušenj in misli naših najodgovornejših tovarišev, pa bi našli dokaze za to.

Posebno je doba narodno osvobodilne borbe potrjevala to nenehno, vsestransko in tovariško pomoč ter globok, pristno človeški odnos vodilnih tovarišev do manj odgovornih. Kljub krvavi borbi, v kateri so dneвно padali komunisti, je Partija nenehno rasla, ne le številčno, marveč tudi po svoji notranji moralni in politični sili. Nesporno je rasla tudi zato, ker je obstajal pravi odnos vodnega kadra do manj odgovornega, ker je CK posvečal vso skrb kadrom. Ob tem se gotovo nam vsem pojavljajo v spominu nešteti konkretni primeri, ki potrjujejo to misel.

Prav na teh svetlih tradicijah moramo v času, ko vsak dan bolj izpolnjujemo pogoje za uresničenje socializma, ko gradimo našo socialistično domovino, graditi vse naše nadaljnje odnose, vzgojo in skrb za kadre.

Skrb za kadre in odnos do njih moramo razvijati v dveh smereh: v smeri rasti kot članov Partije, kot ljudi, v moralno-političnem in seveda tudi v strokovnem pogledu, hkrati pa skrbeti tudi za njihovo materialno življenje. Pogosto bo prava, iskrena, toda odločna beseda pomagala več kakor mnogo govorjenja in besedičenja. Pogosto bo zadostovala za lažjo premostitev raznih materialnih težav, v katerih so zaradi objektivnih razlogov številni člani naše Partije in tisoči poštenih delovnih ljudi.

Prav sedaj, ko lahko rečemo, da se je socialistična zavest začela najvidneje manifestirati v udarništvu ter v odnosu do ekonomske baze socializma, ko že vidimo ljudske množice v proizvodnih sredstvih svojo last, postaja vprašanje kadrov pereče v najširšem smislu. Vprašanje odnosa med komunisti in vprašanje skrbi za nje je treba nujno poudariti, ker se v tem pogledu v vsakdanjem življenju pogosto kaže izkrivljanje linije Partije.

Ker Partija vodi na čelu delavskega razreda vse ljudske množice, ki v veličastnem tempu gradijo našo novo socialistično domovino, mora biti temelj odnosov in skrbi za nje v izkušnjah in tradicijah naše Partije in njenih najodgovornejših tovarišev. To, kar so si tovariši znali prenesti iz težke ilegalne borbe pred vojno v herojsko dobo narodno osvobodilne borbe, moramo znati prenesti tudi mi vsi v današnje stvarnost ter v odnose in skrb za kadre.

Navzdol pa patijo pogosti, da celo prepogosti odkloni in grobe napake jasno linijo Partije s tem, da se nepravilno kaznujejo razni člani Partije, da se kadri dušijo da se s kadri mnogokrat suho administrira brez pravega takta navzgor in navzdol, da se ubijata volja in polet do dela, vceplja nezaupanje v lastne sile itd. Če govorimo o slabih odnosih do kadrov, o premajhni skrbi za nje, ne mislimo sam ona tiste, ki jim ni mar ljudska oblast, temveč tudi na mnoge naše dobre tovariše, ki so v borbi dajali zadnje skorjotke kruha potrebnemu tovarišu, reševali ranjene tovariše iz borbe, se razgovarjali s tovariši o njihovih težavah, jih razumeli in jim pomagali, danes pa ta občutek večkrat izgubljajo, pozabljajo, da imajo opravka z ljudmi, ki so tudi danes v borbi, na fronti graditve socializma.

no, ali bo osnovna partijska organizacija stala na čelu množice, ali bo partijska organizacija na vasi in prav tako v obratu tista gonilna sila, ki bo s hitrim tempom gnala razvoj naprej za čim prejšnjo zgraditev socializma, ki bo nenehno zgrajevala vse mogoče poizkuse domače in tuje reakcije, da bi zavirali veliko ustvarjalno delo, ki ga opravljajo naši narodi pod vodstvom CK KPJ s tovarišem Titom na čelu.

Da bi se te napake, ki se na žalost preveč pogosto pojavljajo v našem partijskem in tudi državnem aparatu, odpravile, je prav, če opozorimo vsaj na nekatere kričeje primere. Tu so predvsem konkretni primeri preostrega, nepravilnega kaznovanja, izključanja naših starih borcev iz narodno osvobodilne borbe, ki so sicer po objektivni presoji nepravilno ravnali, vendar bi bilo treba upoštevati tudi subjektivni moment, zato bi morali pri ocenjevanju njihovih partijskih prestopkov smeti bistveno drugače kriterij, kakor je sicer običajen. Posebno se tako nepravilno ocenjevanje skoraj dosledno pojavlja v primerih naših tovarišev, starih bork. Nepravilni odnos do nosečih žena in mater je pojav, ki bi mu morale partijske organizacije posvečati več pozornosti.

Partijske kazni se še vedno v pretežni večini ne izrekajo kot vzgojno sredstvo. Posamezni primeri se ne proučijo na mestu samem. Izrečene kazni napravljajo vtis, da so bile izrečene le zaradi kazni. Če je le mogoče, se uporablja najostrejša kazen: izključitev iz Partije. Prav pri izrekanju kazni se kaže neprincipelnost, površnost, nezvestljivost, premajhen čut odgovornosti nekaterih nižjih partijskih forumov do ljudi. Pri tem tudi ni prave skrbi za kadre. Niso osamljeni primeri, da bivši okrajni in celo okrajni partijski funkcionarji, ki so oboledi in niso sposobni za delo, ki terja zdravega človeka, ne dobe zadostne in takojšnje pomoči.

Kako malo ali skoraj nič se med člani Partije ne goji čut medsebojne pomoči, kako slabi, hladni, prav nič človeško topli v smislu vseh tradicij narodno osvobodilne borbe in naše Partije, so včasih medsebojni odnosi, kar dokazujejo nekateri primeri pri obnovi porušeni stanovanjskih poslopj, ko prizadeži tovariši ne dobio prave pomoči. So primeri, da se naši zaslužni borce izključujejo iz Partije, ker si hočejo obnoviti porušene domove ter se zaradi tega pasivizirajo.

Primeri, da tovariši pošiljajo v razne tečaje, ne da bi se z njimi prej obdržali in točno pogovorili, ali so pripravljani iti, ali so njihove razmere primerne za to, so precej pogoste in običajne. To se večkrat kaže kot kadrovska napaka, ki ima lahko za tečajnika težje posledice.

Ena izmed zelo občutljivih stvari v odnosu do kadrov je vprašanje, kako zadeti pravi takt in ton pri obhajevanju z njimi. Tu je potrebna prava kultura, potrebna sta kadrovskega takt in pravi občutek pri kritiki raznih napak v delu posameznih tovarišev.

Posebno vprašanje je premeščanje ljudi v današnjem objektivno dovolj težavnem položaju za kadre. Potrebna je izredna pazljivost, da kadrovske organi ne postanejo brezobzirni in papirnati. Nenehno je treba imeti pred očmi položaj, hkrati pa stremeti za tem, da dekret ni edini kadrovskega ukrep. V mnogih primerih je potreben razgovor, če splošni interesi ne zahtevajo, naj bo ukrep odločen in dosleden, kajti tudi kadri naj vedo, da v borbi za plan ne sme biti sentimentalnosti niti mehkužnosti; toda razgovor naj bo človeški in naj pokaže razumevanje.

Naše prostovoljno delo in plemenito socialistično tekmovalnost je ustvarilo in ustvarja prave čudeže, socialistične čudeže. Nekateri pri tem pozabljajo, da ni važen le učinek dela, marveč je v enaki, če ne v še večji meri, važna tista notranja preobrazba človeka, ki nastaja ob vsem procesu. Ta notranja preobrazba mora odpirati vrata v našo Partijo. Zato je pravilno: da je med drugim tudi prostovoljno delo kriterij za sprejemanje v Partijo. Toda nepravilno bi bilo in bi kazalo slab odnos do kadrov, odkloniti sprejem z ujemljivostjo, da vдова z dvema otrokoma, ki je notranje preobrazbo doživela že v letih narodno osvobodilne borbe, vдова, pri kateri so imeli konsipirativno skrivališe najodgovornejši tovariši in ki le zaradi izrednih okoliščin tedaj ni formalno postala član Partije, ne hodi dovolj na prostovoljno delo.

V dobi, ko nam nagla graditev socializma dikтира izreden tempo pri urejanju nekaterih notranjih partijskih, predvsem kadrovskih vprašanj, se lahko poslužujemo in se moramo posluževati tudi dobrih vestnih in prečnih admin. sredstev. Toda nevarno, da se tedne in mesece brez učinka nekaj opozoril jasno kaže, kie so naše napake, in kakšne so napake, ki zadružujejo, na naši kadri večkrat ne dajo vse iz sebe, kar bi lahko dali in kar pričakujemo od njih ob trdi borbi za plan.

Ob skrbi za kadre naj bi bila ena izmed važnih nalog boljša organizacija dela in pravilno izkoriščanje kadrov. Naj vedo naši kadri, da ne gre končno za čas, marveč za učinek dela. Vprašanje je, kaj si storil in kako si izvršil svojo nalogo, da boš imel poleg tega po izvršenem delu še dovolj časa za sebe, za študij, za kulturno življenje in za svojo družino.

Pri izvajanju plana je kadrovska disciplina ena izmed osnovnih postavk. Te postavke pa ne bomo »boljšali« ob zrokih kadrovskih napakah z nobenim prisilnim sredstvom. Delovna disciplina se bo popravila in bo postala resnično zavestna soci-

Nadaljevanje razprave o organizacijskem poročilu CK KPS

alistična delovna disciplina je tedaj, če bomo do skrajnosti izločili take in silne napake. Ko bomo do najvišje mere resnično spremenili odnos do ljudi, nam bo skrb za kadre del splošnih partijskih nalog, ki nam jih nalagajo Partija na CK, ki nam jih nalagajo odgovornost pred ljudskimi množicami in pred zgodovino. Mi-

slim, da bomo skoraj lahko rekli tudi pri nas, da »kadri odločajo vse«, ker so kadri najdragocenejši kapital, ki ga imamo in ker se zaradi njih preobrazuje naša domovina za boljšo in srečnejšo današnjost in prihodnost. Zato naj nam živi tovariš Tito s CK KPJ in kot njen sestavni del KPS z našim CK in tov. Marinkom!

PARTIJA V IDRISKEM RUDNIKU

Tov. Viktor Lampe je uvodoma poudaril, da je bila partijska organizacija v rudniku nekaj časa odtrgana pri svojem delu od ostalega delovnega kolektiva zlasti ni dovolj skrbela za sindikat, da bi preko njega prenašala svojo linijo pri reševanju vseh perečih vprašanj. Partijska organizacija v rudniku je bila nekaj časa premalo aktivna v borbi proti ostankom socialdemokratske miselnosti. Ta miselnost se je zlasti izražala v paroli »najprej nam dajte in zagotovite vse potrebno za udobno življenje, potem bomo pa delali za plan«. Dalje se je ista miselnost izražala tudi v nastopanju proti diferenciaciji plač, v zagovarjanju takozvane uravnolovke, v zaviranju tekmovalnosti in podobno. Upravno tehnično vodstvo je hotelo samostojno reševati vsa vprašanja v rudniku, češ nam ni potrebna sindikalna organizacija in njeno delo. Upravno vodstvo se je pri vsakem delu posluževalo zgolj administrativne linije brez vsakega preprave.

Partijska organizacija je v zadnjem času, zlasti pa po V. kongresu KPJ prelomila z dosedanjim prakso v svojem delu in je podvela vse potrebne ukrepe, da izboljša stanje v rudniku. Tako se po iniciativi partijske organizacije vrše proizvodne konference s celotnim delovnim kolektivom, tako da se celotni kolektiv lahko spozna s problematiko dela v rudniku. Tov. Viktor Lampe je navedel celo vrsto konkretnih uspehov, ki so bili v rudniku doseženi po zaslugi iniciative partijske organizacije. Tako n. pr. je bila v kratkem času izvršena rekonstrukcija jezera na mostu pri topinici, kar je omogočilo obratovanje hidrocentrale, ki daje toplino električno energijo. Nadalje so bili s prostovoljnim delom preskrbeli rudarji s kurjavo, izvala se cela vrsta ukrepov za znižanje proizvodnih stroškov itd.

POROČILA NADALJNIH GORNIKOV

Tovariš Ivan Krel je sporočil Kongresu borbeno pozdravo delovnega kolektiva Litostroja. Poročal je o razvoju in delu partijske organizacije v času gradnje tovarne, ki je ponos delovnega ljudstva Jugoslavije in o produkciji sami. Delovni polet se je posebno dvignil v zadnjih mesecih preteklega leta, ko je dala partijska organizacija iniciativo za razdrobitev planskih nalog na posamezne delavce. Zaradi tega se je tudi močno dvignilo socialistično tekmovalnost in je bil polletni plan izpolnjen že v 4 mesecih. Na pobudo Partije so bile organizirane tudi mladinske delovne brigade, kar je pripomoglo, da so se tudi drugi delavci začeli organizirati v brigade.

Tovariš Ribič je nato poročal še o velikih uspehih partijskih organizacij v Cementarni in steklarni v Hrastniku in o uspehih ekcijah za pomoč albanskemu ljudstvu, francoskim rudarjem in grškemu ljudstvu, ki so bile organizirane na pobudo Partije in ki dokazujejo internacionalistično zavest trboveljskih rudarjev, ki jih vodi in vzgaja Partija.

Govoril je tudi še o uspehih prostovoljnega dela in sporočil kongresu, da je delovni kolektiv Litostroja na pobudo Partije sprejel obveznost, da bo letos obojni plan izpolnil do 29. novembra, povišani plan pa do 24. decembra. Partijska organizacija posveča posebno skrb zboljšanju preskrbe delavstva. V tem so bili že doseženi nekateri uspehi. V ta namen sta bila ustanovljena na pobudo Partije komite za preskrbo in stanovanjska komisija, ki v okviru sindikata in v sodelovanju z upravo in povezavo z mestnim in račonskim ljudskim odborom rešujeta ta vprašanja.

Tovariš Ogrič iz Trčiča je govoril o delu Partije v Trčiču v času stare Jugoslavije, ko je partijska organizacija organizirala in vodila stavkovno gibanje in v času narodno osvobodilne borbe, ko je organizirala razne sabotažne akcije in vključevanje komunistov in nepartizancev v partizanski pokret. Kljub terorju je partijska organizacija v Trčiču obstajala vso dobo okupacije. Poročal je tudi o močnem razvoju partijske organizacije v trčički bombarni predilnici in tkalnici in skrb, ki jo posveča partijska organizacija v Trčiču razvoju kulturno-prosvetnega dela.

O delu Partije med ženami — tekstilnim delavkami v Kranju je poročala tovarišica Reška Omeje. Komunistična partija, ki je vodila osvobodilno vojno in vodi graditev socializma je rešila žene-delavke kapitalističnih spon. Danes nastaja nov lik socialistične žene-delavke, ki prav v tekstilni industriji, kjer je zaposlena večina žena, igrajo veliko vlogo. V tekstilnih tovarnah v Kranju, Trčiču in skrb, ki jo posveča partijska organizacija v Trčiču razvoju kulturno-prosvetnega dela.

Tovariš Kokač je poročal o delu Partije v Trčiču v času stare Jugoslavije, ko je partijska organizacija organizirala in vodila stavkovno gibanje in v času narodno osvobodilne borbe, ko je organizirala razne sabotažne akcije in vključevanje komunistov in nepartizancev v partizanski pokret. Kljub terorju je partijska organizacija v Trčiču obstajala vso dobo okupacije. Poročal je tudi o močnem razvoju partijske organizacije v trčički bombarni predilnici in tkalnici in skrb, ki jo posveča partijska organizacija v Trčiču razvoju kulturno-prosvetnega dela.

Vrsto novih podjetij je izpolnilo letni plan

Kako smo že v kratkem poročali, je v soboto tovarna cementa v Anahovem ob Soči izpolnila svoj letni proizvodni plan. V tovarni so popoldne zatulile sirene, hkrati pa so zagrmeti strelj iz kamnolomov. Iz tovarne in kamnolomov so prihili teli delavci, da skupaj slavijo veliko delovno zmago, ki so jo dosegli v počastitev II. kongresa KPS.

Med tekmovalnostjo za počastitev V. kongresa KPJ se je znatno dvignil delovni polet vsega kolektiva, ki je dosegel svoj višek med tekmovalnostjo za počastitev II. kongresa KPS. S povečano delovno disciplino, boljšo organizacijo dela in racionalizacijskimi ukrepi, je kolektiv tudi uspešno znižal proizvodne stroške za 4,3%. Kolektiv je tovarne je vrhu tega dal 20.000 prostovoljnih delovnih ur za gradnjo Nove Gorice, združnih domov in za obnovo po vojni prizadetih vasi. Tako je prekoračil svojo letno obveznost glede prostovoljnih delovnih akcij za 29%. S prostovoljnimi delom je bila urejena tudi tovarniška ekonomija.

Na slovesnosti ob izpolnitvi plana se je kolektiv zavezal, da ne bo pustil, da bi popustila visoka raven proizvodnje, dosežena v predkongresnem tekmovalnosti. Delavci bodo nadaljevali prostovoljne delovne akcije, kulturno-umetniška družina pa bo letos priredila v vseh še tri kulturne prireditve. Z zborovanja so poslali pozdravno resolucijo II. kongresu KPS:

Tudi delavci gradbenega podjetja »Primorja«, ki gradijo nove stanovanjske zgradbe za delavce tovarne Anahove so izpolnili letni gradbeni plan. Pravkar polagajo zadnje salonične plošče na streho druge stanovanjske hiše. Izvršili so zidarska dela tudi preko letošnjega plana. Tako se bo že lahko spogledali v nove sodobne stanovanjske hiše vsebo 24 družin. Tudi grad-

beni delavci so v počastitev II. kongresa KPS izvršili okoli tisoč prostovoljnih delovnih ur. Skupaj s tovarniškimi delavci pa se bodo še nadalje množično udeleževali na gradišču Nove Gorice.

Zvezna tobačna industrija je že dosegla letni plan po vrednosti

Zvezna tobačna industrija je 10. novembra, 51 dni pred rokom izpolnila proizvodni plan za leto 1948 po vrednosti. Najboljše uspehe so dosegle tovarne tobačne v Zagrebu, Ljubljani, Mostarju in Titogradu.

Kolektiv železarne v Smederevu je izpolnil letni plan in prihranil 18 milijonov din

Dne 12. novembra je kolektiv železarne v Smederevu izpolnil letošnji proizvodni plan izdelkov, in s tem kot prvi kolektiv naše črne metalurgije uresničil svojo letno proizvodno nalogo. Ze 26. oktobra so vili poslednjo tono jekla, predvideno v planu za letošnje leto; 5. novembra je valjarina izpolnila plan proizvodnje drobnih profilov, naslednji dan pa celotni plan izdelkov. 12. novembra ob 10. pa je izpolnila plan tudi kovačnica. Uspeh delovnega kolektiva železarne v Smederevu je v veliki meri pripisati ustanovitvi delovnih brigad po vzorcu brigad, ki so bile ustanovljene v jesenski železarni. Predčasno izpolnitve plana proizvodnje jekla je omogočilo skrajšanje časa za obnovo peč in podaljšanje obratovalne dobe od ene obnove do druge. Najpomembnejši pa je velik uspeh, ki ga je dosegel kolektiv v prizadevanju, da čimbolj zniža proizvodne stroške. Letos so kovinarji smederevske železarne prihranili že 18 milijonov din.

vzvajajo ter otrsajo suženjske miselnosti iz preteklosti, ko je bila žena priklenjena k domačemu ognjišču in bila pod vplivom mističizma, ki je oviral žene v vključevanje v borbeno revolucionarno delo delavskega razreda. Tovarišica Omeje je sporočila II. kongresu, da so se partijski aktivisti v tekstilnih tovarnah obvezali, da bodo posvečali vso skrb nadaljnji politični vzgoji žena, posebej pa tudi ustanavljanju dečnih domov in jasli, da bodo tako žene razbremenjene domačega dela in se bodo lažje vključevale v produkcijo.

Delavka iz Saturnusa je najprej v imenu svojega delovnega kolektiva pozdravila kongres in sporočila, da so z enodnevni tekmovalnost v čast kongresa v celoti presegli dnevni plan za 5%, nekateri oddelki pa tudi za 10%, in prostovoljno delali v podjetju 1400 ur. Potem je govorila o prostovoljnem delu, ki je letos zajelo skoraj četrtino prebivalstva Ljubljane. Na gradiščih je dnevno po pet in še več tisoč delavcev. To je dokaz velikega zavepanja in predanosti našega ljudstva Partiji in njenemu vodstvu. Nazadnje je še omenila izpolnjevanje plana v ljubljanskih tovarnah in podjetjih. Ugotovljeno je, da bo od 75 največjih tovarn v Ljubljani do 29. novembra izpolnilo plan 48 tovarn. V ostalih pa pomagajo prostovoljne brigade frontovcev, da bodo povsod čimprej izpolnili planske naloge.

Tovariš Ljubo Mlakar je poročal, kako so partijske organizacije v Ljubljani v času pred in med V. kongresom KPJ ter po kongresu pozele notranje partijsko delo. Govoril je o enotnosti Partije, ki se je prav posebno pokazala, ko je bilo napadeno z resolucijo Informbiroja naše partijsko vodstvo in vsa naša Partija ter delovno ljudstvo Jugoslavije. Tako partijske organizacije, kakor vso delovno ljudstvo Ljubljane je s povečanim tekmovalnost v industriji in podjetjih, kakor z množično udeležbo pri prostovoljnem delu dokazovalo zavepanje Partiji in tovarišu Titu.

Dotaknil se je tudi napačnega dela v partijski organizaciji, to je praktičnega prenašanja direktiv, kar je treba sistematično odpravljati. Ta škodljivi način dela, ki duši iniciativno in razvojno delo je treba zamenjati s povečanim politično vzgojnim delom in sistemom prepričevanja ter temeljitih analiz danih nalog in konkretnih situacij, v kateri partijska organizacija dela.

Tovarišica Kokač je poročala o delu Partije v Trčiču v času stare Jugoslavije, ko je partijska organizacija organizirala in vodila stavkovno gibanje in v času narodno osvobodilne borbe, ko je organizirala razne sabotažne akcije in vključevanje komunistov in nepartizancev v partizanski pokret. Kljub terorju je partijska organizacija v Trčiču obstajala vso dobo okupacije. Poročal je tudi o močnem razvoju partijske organizacije v trčički bombarni predilnici in tkalnici in skrb, ki jo posveča partijska organizacija v Trčiču razvoju kulturno-prosvetnega dela.

Govorila je o delu žena — članic združenja. V obdelovalni zadrugi je vključenih 22 žena, ki so s svojimi predlogi za brigadni sistem dela in za uvedbo norm mnogo pripomogle za razvoj zadruge. V okviru organizacije AFŽ in pod vodstvom partijske celice se žene politično razvijajo in so mnogo pripomogle pri razkrinkanju raznih kulskih elementov s Po. drage in okoliških vasi, ki so hoteli razbiti zadrugo. Na množičnih sestankih AFŽ so žene mnogo razpravljale o socialističnem združevanju in prikazovale njegov pomen za kmečke žene. Zaradi aktivnega političnega dela med ženami, ki ga je vodila Partija tudi niso uspeli razni kapitalistični elementi in reakcionarni duhovniki, ki izkoriščajo verska čustva za sovražno delovanje proti ljudski oblasti in socialistični preobrazbi kmetijstva. Kmečka žena v novi Jugoslaviji, ki gradi socializem ima vse potrebne pogoje, da se enkrat za vselej izgraja iz zaostalosti.

Tovarna kemičnih izdelkov v Celju je izvršila letošnji proizvodni nalog

Tovarna kemičnih izdelkov v Celju je 6. novembra izpolnila letni proizvodni plan po obsegu in vrednosti s 100%. K uspešnemu uresničenju letnega plana pred rokom je največ pripomoglo organizirano tekmovalnost med delovnimi skupinami in posamezniki.

Letni plan je izvršilo tudi okrajno lončarstvo v Slovenjgradcu

Pečarska in lončarska delavnica v Slovenjgradcu, ki spada v okvir okrajnega gradbenega podjetja Dravograd, je te dni izpolnila svoj letni proizvodni plan. To svojo nalogo je izvršila navzile vsem težavam tak pri prevozu gline, kakor tudi pri preskrbi z materialom. Delavnica letos ni dobila niti kilograma planirane suvine glajenke, brez katere ni mogoča dobra izdelava lončarskih izdelkov, in si je morala samo preskrbeti 850 kg suvine glajenke. Verjetno bi se podjetje že bolje razvijalo, če bi bilo vključeno v neposredno upravo okrajnih lokalnih podjetij. Ker je proizvodnja peč in straniščnih školjk velikega pomena za uspešno graditev, bi moralo podjetje redno dobivati planirane količine materiala.

Uspeh najboljšega podjetja medicinske proizvodnje

Tovarna zdravil »Pliva« v Zagrebu je 12. t. m. izpolnila svoj letni proizvodni plan, in sicer 17 dni pred rokom. Od katerega se je zavezala izpolniti letno nalogo v počastitev II. kongresa KPJ. Ze v prvem letošnjem polletju je zvezno ministrstvo lahke industrije razglasilo kolektiv te tovarne za najbolj zaslužni delovni kolektiv v svoji stroki.

Uredba o odkupu fižola v gospodarskem letu 1948 - 49

Vlada LRS je po predlogu ministra za trgovino in preskrbo izdala uredbo o odkupu fižola v gospodarskem letu 1948-49. Da se zagotovi preskrba delovnega ljudstva z živilsi, se bo v tem gospodarskem letu obvezno odkupoval fižol. Kot obvezni odkup se razume dolžnost kmetovalcev, razen tistih, ki imajo manj kakor 2 ha obdelovalne zemlje, in kmetijskih obdelovalnih zadrug, da prodajo državi po predpisih te uredbe določeno količino fižola po določenih cenah s pravico do bonov za nakup industrijskega blaga po nižjih enotnih cenah, seveda v mejah odredbe o omejitvi izdajanja bonov, objavljene v zveznem Uradnem listu št. 86. (Po tej odredbi ima kmetovalec s skupno obdelovalno površino do 8 ha pravico do bonov za celotno vrednost fižola prodanega po vezanih cenah.) Razen količin po obveznem odkupu lahko kmetovalci in kmetijske obdelovalne zadruge prodajo državi tudi proste presežke fižola po vezanih cenah s pravico do bonov.

Količina fižola, ki se mora obvezno odkupiti v posameznih okrajih, določi s planom vlada LRS. Na podlagi tega republiškega plana sestavi okrajni izvršilni odbor odkupni plan za svoje območje in določi količine, ki se morajo odkupiti v območju posameznih krajevnih ljudskih odborov. Krajevni ljudski odbori pa sestavijo v okviru okrajnega plana plan za odkup na svojem območju in določijo količine, ki so jih dolžni prodati posamezni pridelovalci. Pri sestavljanju okrajnih in krajevnih planov je treba upoštevati ekonomsko moč, gospodarsko strukturo, rodovitnost zemlje, intenzivnost pridelovanja in površine, ki so posajene s fižolom.

Krajevni ljudski odbori ugotovijo skupni pridelek fižola za posamezno gospodarstvo na podlagi komisijske ocenitve, upoštevajoč površino, posajeno s fižolom v čisti in mešani kulturi, lego, plodnost zemlje ter povprečni pridelek na območju krajevnega

ljudskega odbora. O ugotovitvah pridelka za posamezna kmetijska gospodarstva razpravlja krajevni ljudski odbor na zboru volivcev, kjer ugotovi morebitne napake in jih po lastnem preudarku popravi.

Presežek fižola, na podlagi katerega se določi obvezna prodaja, ugotovi krajevni ljudski odbor za posamezno gospodarstvo tako, da od skupnega pridelka fižola odšteje količino za prehrano članov gospodinjstva in za seme. Za prehrano se pusti največ do 15 kg fižola za vsakega člana gospodinjstva, pri tem pa je treba upoštevati ekonomsko moč gospodarstva ter količino in vrsto drugih kmetijskih pridelkov, s katerimi gospodarstvo razpolaga za prehrano svojih članov. Za seme se pusti pri čisti kulturi fižola 120 kg na hektar, če pa se fižol sadi med koruzo, krompirjem in drugimi kulturami, do največ 30 kg na hektar. Natančnejša navodila o tem, koliko se lahko pusti za prehrano in seme, bo izdal trgovinski minister v sporazumu s kmetijskim ministrom.

Ko ugotovijo krajevni ljudski odbori presežek, določijo količino fižola, ki so ga posamezna gospodarstva dolžna prodati državi, in sicer v odstotku ugotovljenega presežka, ki je različen glede na velikost obdelovalne površine (njive, travniki, sadovnjaki in vrtovi). Ta odstotek se določi takole:

obdelovalna površina	odstotek od presežka
I. kategorija 2—3 ha	20—30%
II. „ 3—5 ha	25—40%
III. „ 5—8 ha	30—60%
IV. „ 8—10 ha	60—75%
V. „ 10—15 ha	75—85%
VI. „ nad 15 ha	85—95%

V gornjih mejah določi krajevni ljudski odbor odstotek za vsako posamezno gospodarstvo, upoštevajoč pri tem gospodarsko strukturo in ekonomsko moč gospodarstva ter druge okoliščine, ki vplivajo na zmogljivost obvezne prodaje.

Krajevni ljudski odbori sestavijo se-

znamo o količinah obvezne oddaje fižola za posamezne pridelovalce ter jih pošljejo okrajnemu izvršilnemu odboru v potrditev. Okrajni izvršilni odbor pregleda sezname na svoji seji in jih popravi, če misli, da določitev obvezne oddaje ni pravilna. Na podlagi potrjenega seznama izda potem krajevni ljudski odbor pridelovalcem pismene odločbe o določitvi obvezne prodaje fižola in predpiše rok, v katerem je treba obvezno oddajo izvršiti. Proti odločbi se pridelovalec lahko pritoži v treh dneh po prejemu pri krajevnem ljudskem odboru, ki pošlje pritožbo okrajnemu ljudskemu odboru, ta pa jo mora rešiti v treh dneh in jo takoj poslati krajevnemu ljudskemu odboru. Morebitne spremembe se morajo vpisati tudi v seznam.

Skupni pridelek fižola in presežek pri kmetijskih obdelovalnih zadrugah ugotovi okrajni izvršilni odbor ob smiselni uporabi določb te uredbe. Od skupnega pridelka se odšteje za prehrano vsakega zadrugarja in njegovega družinskega člana do 15 kg, za seme pa količina, določena po proizvodnem planu. Od ugotovljenega presežka določi okrajni izvršilni odbor za obvezno prodajo 20 do 60%, in sicer glede na obdelovalno površino, ki odpade povprečno na eno zadrugno gospodarstvo. Kmetijska obdelovalna zadruga se proti odločbi okrajnega ljudskega odbora lahko v treh dneh pritoži na trgovinsko ministrstvo.

Uredba vsebuje še kazenske določbe, po katerih kaznuje okrajni izvršilni odbor z denarno kaznijo do 30.000 din ali s pobiljševalnim delom do dveh mesecev tistega, ki je dolžan prodati pridelke, če brez utemeljenega razloga in namenoma ne izpolni obveznosti v določenem roku, če ima možnost, pa neizpolni obvezne dobave v določeni količini, če prikriva fižol ali če da netočne podatke. Poleg kazni se lahko izreče tudi zablampa tiste količine fižola, glede katere je bil storjen prekršek.

Pridelovalci oljnega semena morajo biti poučeni o pogojih odkupa

Pridelovanje oljnih semen je v Sloveniji že od nekdaj v navadi, zlasti pridelovanje sončničnega semena in bučnih koščic, vendar se to oljno seme prideluje le kot vmesni sadež. Lahko rečemo, da so redka tista kmečka gospodarstva, kjer ne bi pridelovali sončnice in buč. Kmetovalci pa so doslej gojili te rastline le v toliko količih, da so bile potrebne za lastnega gospodarstva. V našem planskem gospodarstvu pa moramo načrt. no urejati tudi pridelovanje oljnega semena in dvigniti proizvodnjo tako, da bodo krite vse domače potrebe za proizvodnjo jedilnega olja. Da bi se to doseglo, je bilo že lani uvedeno kontrahiranje setvenih površin, ki pa ni zajelo vseh posejanih površin oljnih rastlin.

Kontrahiranje za pridelovanje oljnega semena v prihodnjem letu je že v polnem razmahu in mora biti do 15. novembra končano. Kmetijske zadruge, ki jim je bila zaupana ta naloga, morajo k akciji pritegniti ves svoj aparat, da bo kontrahiranje do določenega roka končano. Pri tem pa ne smejo pozabiti, da mora biti vsak kmet dobro poučen o vseh pogojih in o načinu odkupa. Večini pridelovalcev ti pogoji sploh niso znani, kar se zlasti opaža pri odkupu letošnjega pridelka. Vse kmetijske zadruge so prejele od svojih okrajnih zvez navodila, kako se odkupuje ali zamenjuje oljno seme in vsake posamezne vrste. Pogoj so za pridelovalce zelo ugodni. Zato jih je treba prav ob kontrahiranju čimbolj popularizirati, da bo o njih poučen sleherni pridelovalec. To bo olajšalo delo kontrahiranja in pripomoglo k povečanju površin za pridelovanje oljnega semena. Če bodo znale kmetijske zadruge to akcijo pravilno izpeljati in zainteresirati vsakega pridelovalca, jim bo delo pri kontrahiranju znatno olajšano.

Priloge za zimsko škropljenje sadnega drevja v radgorskem okraju

Škoda, ki jo je povzročil ameriški kapar sadnemu drevju v radgorskem okraju, je precejšnja. Kapar je zajel povprečno 80% vsega sad-

nega drevja. Prebivalstvo je končno spregledalo, da je edino sredstvo proti okužbi temeljito čiščenje in škropljenje, zato se zelo zanima za škropljenje in sodeluje pri pripravih zanj.

Da bi se akcija uspešno izvedla, je bila sklicana konferenca sadjarskih pomočnikov najboljših sadjarjev in predstavnikov ljudske oblasti, na katerih so razpravljali o zimskem čiščenju in škropljenju. Doslej so pripravili v okraju za škropljenje 6 motornih in 10 prevoznih škroplilnic na ročni pogon.

Po odobrenem planu ministrstva bodo v radgorskem okraju poškrpili v zimskem škropljenju 18.000 dreves vseh vrst sadnega drevja razen kostanjev in orehov. Pri vseh kmetijskih zadrugah so sestavljene sadjarske ekipe po 10 ljudi, pri krajevnih odborih pa posebne komisije, ki imajo nalogo pritegniti čim več ljudi k čiščenju sadnega drevja. Čiščenje so prevzeli lastniki sami, organizacija škropljenja pa bo izvedel inštruktor za zaščito rastlin pri Okrajni zvezi kmetijskih zadrug. Pri čiščenju, ki se je začelo že v oktobru, sodelujejo množične organizacije, ki bodo sodelovale tudi pri škropljenju. Škropliva je dovolj in je tudi že pregledano. Prvenstveno bodo škroplili drevje v apaski kotlini, ki je najbolj prizadeto po okužbi. S škropljenjem bodo začele ekipe še ta teden. Škroplili bodo pri vseh kmetovalcih, kajti ne sme se več dogajati, da bi ostala okužena gnezda, ki nadalje ogrožajo naše sadjarstvo.

Vezane cene za suhe gobe

Zvezna vlada je izdala odredbo št. XIX. o državnih (vezanih) cenah za suhe gobe. S to uredbo je za nakup suhih gob določena vezana cena 4000 din za 100 kg. Gornja cena je povprečna in je mišljena za zdravo in suho blago, franko vagon ali skladišče državnega odkupnega podjetja ali zadruge po kupčevski izbiri. Zvezni trgovinski minister oziroma po njegovem pooblastilu trgovinski ministri predpišejo cene za posamezne vrste in kakovosti, in sicer tako, da so te cene lahko tudi višje ali nižje od povprečne cene.

Šolska strokovna brigada Gradbenega tehnikuma v Ljubljani

V naše šole moramo uvesti duha socialističnega tekmovalnosti v učnih uspehih, v kulturnem in političnem delu ter v patriotizmu. Ze v šoli je potrebno vzgojiti pri mladini čuti discipline in odgovornosti do dela. Na teh vzgojnih osnovah je v precejšnji meri temelje naše strokovne šole, srednje in tudi nižje, posebno v industriji. Med strokovnimi šolami, ki ustvarjajo prepotrebne srednje strokovni kader za izvedbo petletnega plana, je prav gotovo zelo važen Gradbeni tehnikum, ki je danes samostojni zavod ministrstva za gradnjo LRS. Namen zavoda ni samo, da nudi dijakom zgolj teoretično znanje, temveč jim mora dati možnost, da se dijaki spoznajo s praktičnim delom v vsem delovnem procesu: z organizacijo gradišč in dela, odnosov do delavstva, s preskrbo, s stanovanjskim vprašanjem delavstva na gradišču itd. Na gradišču naj dijaki spoznajo napake tako glede organizacije dela, nabave materiala, upravnega poslovanja, kakor tudi tehničnega dela. Tako bo mogoče, da bodo dijaki po končanem študiju koristno vključeni v delo. Vse napake, ki se delajo na gradiščih, naj dijaki iščejo, spoznavajo in odpravljajo.

Mladinske delovne brigade so važen vzgojni in gospodarski faktor, saj prekaljujejo in vzgajajo našo mladino za nadaljnjo strokovno delo. V letošnjem šolskem letu je šolsko vodstvo Gradbenega tehnikuma v Ljub-

ljani s sodelovanjem mladinske organizacije TSS in Gradbenega tehnikuma osnovalo strokovno brigado dijakov vseh prvih letnikov arhitektonškega in gradbenega odseka ter Delavskega tehnikuma. Praktično delo dijakov na gradišču je tesno povezano s teoretičnim poukom v učilnici.

Pri dosedanjem pouku v gradbenem tehniku so imeli dijaki poleg rednega teoretičnega pouka tudi štiri ure delovnega pouka na teden kot obvezen predmet. Bil je v šol. delavnici, kjer so se dijaki praktično učili vsega, kar so spoznali v teoriji.

Letošnja nadzidavna poslopja Tehniške srednje šole v Ljubljani, s katero je Gradbeni tehnikum pridobil potrebne učilnice, bi imela biti končana do 1. septembra. Objektive težave pri nabavi materiala in zaradi pomanjkanja delovne sile so povzročile, da se je operativni plan zakasnjal za 50 delovnih dni.

pouk v zvezi s teoretičnim poukom v učilnici. Pri tem so dosegli naslednje ugodnosti: 1. pridobili smo na času za dograditev nadzidave, 2. opravili smo praktični pouk, 3. nudili smo pomoč pri gradnji Nove Gorice, 4. dijaki, ki so prišli iz raznih krajev in gimnazij Slovenije in Tržaškega ozemlja, so se v brigadi prekalili, politično in kulturno vzgajali; ustvaril se je delovni kolektiv profesorjev in dijakov.

Ta praksa delovnega pouka se je pokazala kot zelo učinkovita. Praktični delovni pouk v brigadi je uspešno vodil inženir profesor tako, da so se dijaki spoznali z vsemi deli na gradišču. Čeprav so dijaki stari približno po 14 let, so skoraj dosegli norme strokovnih delavcev, kar je zelo lep uspeh. Zato je postala brigada tudi udarna.

Solska uprava Gradbenega tehnikuma je bila v stalni zvezi z brigado, nadzorovala delo, ugotavljala napake in dajala predloge, da se odpravijo. Tako so prišli dijaki prekaljeni v delu in disciplinirani v šoli. Spoznali so se s strokovnim delom že pred rednim teoretičnim šolanjem, z delovnim, delovno disciplino, kulturno-prosvetnim in političnim delom. Dijaki in profesorji so se pri delu spoznali in zblizali ter bodo pri nadaljnjem teoretičnem pouku nadaljevali delo z istim elanom, kakor pri praktičnem na gradišču.

Tako vzgajamo nove mlade tehnike, stebel našega gospodarskega razvoja.

Nova pionirska proga in pionirsko mesto v Zagrebu

V nedeljo je bila izročena prometu nova 6 kilometrov dolga pionirska proga Dubrova—Slanovec v Zagrebu s 4 postajami in vsemi napravami. Hkrati so bila končana letošnja gradbena dela v pionirskem mestu, kjer je bilo zgrajenih 30 zgradb. Največja zgradba doma tehnike in znanosti je dolga 110 m. Poleg nje sta paviljon ljudskih republik in pošta. 20 stanovanjskih zgradb je namenjenih pionirjem. Te stanovanjske zgradbe bodo služile več sto pionirjem za počitniško bivanje. Zgrajeni sta tudi dve stanovanjski hiši za osebe pionirskega mesta in goste, kopališča zgradba in zgradba uprave pionirskega mesta.

Lokalni premogovniki v Bosni in Hercegovini izpolnjujejo in že presegajo letni plan

V borbi za izpolnitev proizvodnega plana v lokalnih premogovnikih v Bosni in Hercegovini so bili zabeleženi lepi uspehi. Kolektiv rudnika Bogojno je do 1. novembra ne le izpolnil svoj leto proizvodno nalogo marveč tudi že presegel plan za 41%. Rudnik Strugovnik pri Tuzli je izpolnil svoj letni proizvodni plan premoaga do 1. oktobra za 48%, rudnika Gradinčič pri Mostarju in rudnik v Duvnu pa bosta v kratkem izpolnila svojo leto proizvodno nalogo. Borec se za čim večji uspeh je mnogim rudnikom uspešno odpraviti težave, ki so jih zavirale pri delu.

V somborski kurilnici so znižali proizvodne stroške za 14,7%

V tekmovalju v počastitev kongresa Enotnih sindikatov je delovni kolektiv železniške kurilnice v Somboru izpolnil svoj mesečni proizvodni plan s 125,5% in je hkrati dosegel znižanje polne lastne cene za 14,7%. Kolektiv te kurilnice je sedaj v počastitev kongresa KP Srbije prevzel nove obveznosti za nadaljnje povečanje proizvodnosti dela, za nadaljevanje znižanje stroškov in zboljšanje kakovosti dela.

Šir

Izdajstvo v Trstu se nadaljuje

Leta 1946, tik pred začetkom mirovne konference v Parizu, je dosegla borba tržaškega ljudstva za demokracijo pravice takšno višino, da je našla odmev po vsem svetu. Velike socialne spremembe, ki so se dogodile po drugi svetovni vojni v vsej Vzhodni Evropi, posebej pa še v Jugoslaviji, so se jasno odražale tudi na naprednem gibanju tržaškega delovnega ljudstva, ki je videlo nujno rešitve svojega gospodarskega in socialnega upravljanja v tesni povezavi z demokratičnimi silami zaležja. Svetovna reakcija pa je na račun Trsta kovala svoje spletke... Odtod tudi podpora, ki jo je anglo-ameriška okupacijska uprava od vsega začetka nudila šovinističnim in neofašističnim silam v Trstu. Ker je bila tedaj moč naprednih sil na tem izpostavljenem področju velika in ker so demokratične množice popolnoma obvladale tržaško javno življenje, so se naščuvani reakcijski elementi ob javni potuhi angleških in ameriških imperialistov zaleteli k terorju, da bi s fašističnimi izpadi zastrašili napredno prebivalstvo in omajali udarno silo tržaškega proletariata.

Reakcijske sile so oborožile kvadratske tople, v katerih so zbrale bišve pripadnike črnih straž, X. Mas, italijanskih SS-ov, fašistične policije, neofašistov in še druge proste elemente. Zadnji dan junija in prvi dan julija 1946 so te tople sprožile vrsto terorističnih napadov na tržaške demokratične organizacije in ustanove. Opuščale so prostore Enotnih sindikatov, uradništvo »Primorskega dnevnika«, terenske pisarne Komunistične partije, Zadržno tiskarno, slovenske knjigarne, sedeže kulturnih krožkov, pisarne Mestnega osvobodilnega sveta in tržaškega okrožja, jugoslovanske Komisije za vojni plen in urade UIVOD-a; umorjena sta bila Ravnika in Hlače, navadili so na prostore PNOO. Skratka, bil je to splošen napad na demokratične ustanove in napredne prebivalce.

Proti tem fašističnim izpadom je nastopilo vse tržaško napredno prebivalstvo. Da zaščitijo svoje organizacije in ustanove ter da pred vsem svetom dokaže svojo moč in odločnost v borbi za svoje pravice, je tržaško delavstvo oklicalo splošno stavko, ki se ji je pridružil vsa tržaška delovna ljudstva. Velikost in sila te stavke je močno odjeknila po vsem svetu. Dvanajst dni je bilo omrtvočeno vse življenje v Trstu in vse svetovno časopisje je pisalo o tržaški stavki. To je prekrizalo račune svetovni reakciji... Zato je tudi anglo-ameriška okupacijska uprava razglasila stavko za ilegalno in izdala zaporno povelje za ves sindikalni odbor, ki je vnel stavko. Ko se je stavka po 12 dneh uspešnega protesta končala, so se morali voditelji stavke umakniti iz Trsta, da so se izognili represalijam anglo-ameriške policije.

Z velikimi trankami je ta stavka zapisana v zgodovini borbe tržaškega delovnega ljudstva. Toda našli so se ljudje, ki bi hoteli ta velik uspeh zatlati.

Resolucija Informbiroja nekaterih Komunističnih partij je bila povod Vidaliju, da je sprožil svojo gonjo proti enotnosti tržaškega delavstva in proti pridobitvam demokratičnega gibanja v Trstu. Vidali in njegovi ljudje hočejo dokazati, da se nikoli niso strinjali z borbo, ki jo je ves čas po osvoboditvi vodilo tržaško delavstvo za zavarovanje svojih demokratičnih pravic.

Proces, ki se je pred dnevi začel pred anglo-ameriškim sodiščem proti dvema članoma stavkovnega odbora — Juragi in Semiliju — ima svojo posebno vsebino. Najprej je trenu poudariti solidarnost, ki jo so pokazali Ukmar, Laurenti, Stoka in Soti s tem, da so stopili na stran obtoženih tovaršev: skupaj so zastopali težnje tržaškega delavstva in vodili močeno 12-dnevno stavko in skupaj stojijo danes pred anglo-ameriškim vojaškim sodiščem. Toda ta solidarnost ni pogodu Vidalijem razbijalnim nakanam. Kakor je Vidali razkrojil enotno fronto tržaškega delovnega ljudstva, tako skuša onemogočiti skupen nastop predstavnikov tržaškega delavstva pred vojaškim sodiščem — organom imperialističnega vlad v Washingtonu in Londonu. Vidaliju ni za to, da se pred sodiščem in s tem pred vso tržaško javnostjo še enkrat razkrinkajo imperialistične spletke, marveč zasleduje druge nizkote smote.

Vidalijeva človeka — Juraga in Semilij — naj bi pred anglo-ameriškim sodiščem dokazala, da se nista strinjala z borbeno vsebino stavke in njenim protireakcijskim smotrom. To pa ni zgolj kapitulacija pred sovraškimi demokratičnimi, to je pravo izdajstvo težen tržaškega delovnega ljudstva.

Naj piše »Il Lavoratore« kakršne koli izmišljotine, naj se Vidali še tako trka na svoja »patriotska prava«, vendar so dejstva močnejša od frazi Tržaško delavstvo že vidi, v kakšno blato se je skotalila Vidalijeva frakcijska politika. Razbijajoč delavske enotnosti lahko prezirajo uspehe protireakcijske borbe v Trstu, lahko tudi zanikajo revolucionarnost dvanajstdnevne stavke, toda v spominu tržaškega ljudstva so še vedno utisnjene zmage enotne fronte demokratičnega gibanja in klavni porazi, ki jih je dan na dan doživljala reakcija...

Proces proti članom stavkovnega odbora bo pokazal, kdo je vedno in kdo še danes neomajno zaslopa smote tržaškega delovnega ljudstva.

Zasedanje generalne skupščine OZN

Vojni hujskači so sprejeli resolucijo

ki onemogoča vsak sporazum o prepovedi atomskega orožja in o zmanjšanju oboroževanja

Pariz, 14. nov. (Tanjug) Svoji so obravnavali v pol. komiteju Generalne skupščine vprašanje razorožitve. Delegaciji ZDA in Velike Britanije sta skušali vsiliti belgijsko resolucijo, ki odklanja prepoved atomskega orožja in zmanjšanje oboroženih sil. Ta prizadevanja pa so nalezla sedaj na opozicijo tudi v taboru večine.

Poleg sirijskega delegata, ki je izrazil včeraj svoje dvome glede belgijske resolucije, je danes tudi predstavnik Avstralije Hodgson izjavil, da resolucija ne določa niti sistema mednarodnega nadzorstva, ampak samo nekakšen organ, ki bi zbiral vojne informacije, nato pa prenehal z delom. Belgijska resolucija vodi praktično k ustavitvi delovanja komisije za navadno oboroževanje. Avtorji resolucije naj pojasnijo članom komiteja smotre resolucije, da bo komite vedel, za kaj bo glasoval.

Predstavnik Ukrajinske SSR Manuiski je poudaril, da je belgijska resolucija v celoti nesprejemljiva, ker zavrača praktično vsako misel o zmanjšanju oboroženih sil in prepovedi atomskega orožja. Sestava skupnega generalnega štaba zahodne unije najbolj dokazuje linijo angloameriškega bloka v političnem komiteju. Politična linija večine je izražena v belgijski resoluciji, ki predstavlja samo poizkus zbiranja podatkov o oborožitvi in oboroženih silah v korist zahodnoevropske vojske zveze. Belgijska resolucija se otežuje mednarodno stanje in v njem sprejete pokazalo pred vsem svetom slabost Generalne skupščine.

Pri razpravi je govoril tudi član delegacije FLRJ Obrad Cemel, ki je med drugim izjavil:

»Delegati večine se opirajo pri odklanjanju sovjetske resolucije na fraze o nezaupanju. Odgovornost za nezaupanje pade samo na države, katerih predstavniki se najbolj trdovratno upirajo sovjetskemu predlogu. Navedel bom samo zelo zelo popularno geslo: »Nasproti ZSSR je treba voditi politiko trdne roke.« Ta politika se vztrajno izvaja vse od famoznega Churchillovega vojno-jugoslovskega govora v Foultonu. Politika trde roke pomeni ustvarjanje vojnih oporišč, ki so razvrščene od Grönlandije pa vse do Sredozemskega morja, pomeni milijarde dolarjev raznim reakcionarnim in protijugoslovskega režimom, da bi se obdržali na oblasti v svojih državah, pomeni ustvarjanje generalnega štaba Zahodne Evrope in naglo pripravljanje severnega atlantskega vojaškega bloka. Sprejetje sovjetske resolucije bi pomenilo prvi in velik korak k splošnemu zaupanju in splošnemu popuščanju napetosti.

Glavna zapreka za mednarodno pomirjenje je vojaška klika v ZDA, ki hoče novo vojno. Zagovorniki velenopolov, ki so imeli v najbolj krvavi vojni največje profite, kujejo sedaj načrte za uresničenje svojega gospostva svetu in si izmišljajo vse močote nevarnosti, ki naj bi grozile zahodnemu svetu od Sovjetske zveze. Zaradi silnih žrtv in svežega spomina na dvoje krvavih vojn, v katerih je naše ljudstvo trpelo in krvavelo, se nam zdijo kritike resolucije sovjetske delegacije, češ da ni precizna, da pomeni bianco ček, kakor se je izrazil MacNeil, nesprejemljive. Ako bo večina odklonila sovjetsko resolucijo, se to nikakor ne bo zgodilo iz upravičenih razlogov ali pa zaradi nestvarnosti sovjetske resolucije, ampak enostavno zaradi glasovalne večine v političnem komiteju, za katero najbolje ustreza izraz mehanizma.

Za jugoslovanskim delegatom je govoril delegat Beloruske SSR Kiselev, ki je v celoti podprl sovjetski načrt resolucije in opozoril na razloge, zaradi katerih je belgijski predlog nesprejemljiv.

Ameriški glasovalni stroj je na koncu zavrnil načrt sovjetske resolucije v celoti, in sicer s 36 proti 6 glasovom, medtem ko se je 6 delegacij glasovanja vzdržalo.

Nato je sprejel komite z znano večino belgijsko-francoski načrt resolucije, pri čemer sta bila upoštevana samo sirijski in francoski dotedek. Proti temu načrtu so glasovale delegacije držav ljudske demokracije s sovjetsko delegacijo na čelu, ena delegacija pa se je vzdržala glasovanja. Belgijsko-francoski načrt je bil sprejet z 42 glasovi.

Plenarna seja generalne skupščine

Plenum Generalne skupščine je sprejel danes dopolnjen predlog generalnega biroja skupščine o sestavi posebnega komiteja, ki bo proučil vprašanja političnega komiteja, da bi se delo Generalne skupščine pospešilo.

Med vprašanji, ki jih je generalni biro prepuštil posebnemu komiteju, je tudi poročilo Varnostnega sveta o sprejemanju novih članov v OZN, argentinski predlog o glasovanju v Varnostnem svetu in predlog generalnega sekretarja OZN o sestavi policijskih čet Združenih narodov.

Osvobodilna vojna na Kitajskem

Kitajska ljudska vojska osvobodila tri mesta in luko Hulu

Centralna Kitajska, 14. nov. Agencija Nova Kitajska poroča:

Enote osvobodilne armade, ki operirajo sporedno z ofenzivo narodno osvobodilne armade na fronti Hsuečou, so osvobodile 9. novembra t. l. okrožni mesti Sangčeng in Hsueh vzhodnem delu province Honan. Komandant Jen Si Sanove osme brigade Cao Dzu se je 9. novembra vdal na čelu svojih čet narodno osvobodilni armadi.

Narodno osvobodilna armada je zavzela morskopristanišče Hulu in okrožno mesto Sincin. Kuomintangove čete so pobegnile iz mesta, prej pa so še uničile električno centralo.

Glasilo pokrajine Santung prinaša uvodnik, v katerem pravi, da bo zmaga pri Hsueču zapetila usodo Čangkajske armade, hkrati pa omogočila osvoboditev vse severne in centralne Kitajske, ki se razprostira sverno od reke Jangce.

Agencija France Presse prenaša poročilo narodno osvobodilne armade, v kateri je rečeno, da je bila 63. kuomintangova armada 12 km južno od Hsueču uničena.

Mochova policija strelja na delavce

Pariz, 14. nov. Danes je izvedla Mochova policija v Parizu surov napad na skupino delavcev; začela je streljati in je bilo večje število oseb ranjenih.

Kakor poroča agencija France Presse, se je napadila skupina več sto delavcev iz nekega pariškega podjetja na prefekturo, da bi zahtevala izpustitev določenega števila sindikalnih voditeljev, ki so bili aretirani zaradi udeležbe v demonstracijah. Na nekem križišču je oddelček stražnikov nenadoma napadel skupino in jo hotel razgrniti. Ker so se delavci hitro spet zbrali in se energično postavili v bran, so stražniki pričeli streljati iz samokresov, pri čemer so ranili 3 osebe. Delavce so razgnali šele potem, ko so prišli novi oddelki stražnikov. Pri zadnjem napadu je policija ranila še 17 delavcev.

Dva Markosova oddelka vdrila v Solun

Atene, 15. nov. Radijska postaja Svobodne Grčije poroča, da sta dva oddelka demokratične armade Grčije dne 7. novembra vdrila v Solun. Po opravljenih nalogah sta se zopet umaknila.

Po ogorčenih bojih 12. in 13. novembra so oddelki 11. divizije demokratične armade vdrili v mesto Solun. Monarhofašistične sile so bile popolnoma razbite, sovražnik je pa izgubil nad 30 vojakov in oficirjev. V Rumeliji so oddelki 2. divizije demokratične armade ponoči med 6. in 7. novembrom napadli monarhofašistične sile pri Platanu in vdrli v mestce. Med temi operacijami se je pridružil demokratični armadi 130 mladincev in mladink.

Antifašistični komite sovjetske mladine Svetovni federaciji demokratične mladine

Moskva, 14. nov. (Tass). Antifašistični komite sovjetske mladine je poslal v zvezi s svetovnim mladinskim dnevom in Svetovnim študentskim dnevom Svetovni federaciji demokratične mladine tole brzojavko:

»Antifašistični komite sovjetske mladine pošilja v imenu milijonov mladencev in mladenc Sovjetske zveze tople pozdrave ter želi Federaciji nadaljnji uspeh v njenem delu. V treh letih je bila Svetovna federacija demo-

Med debato je izjavil sovjetski predstavnik Malik, da ne soglašajo s sestavo posebnega komiteja, kajti s tem delo političnega komiteja ne bo pospešeno, temveč da bodo prav nasprotno nastale težave. Vprašanja, ki jih bo reševal poseben komite, kot n. pr. pravica do veta v Varnostnem svetu, nikakor niso organizacijskega, temveč izključno političnega značaja. Sovjetska delegacija je mnenja, da mora vsa ta vprašanja proučiti in rešiti politični komite, ker le tako bo delo političnega komiteja pospešeno. Politični komite naj bi zasedal razen ob delavskih tudi ob nedeljah, vsa vprašanja, ki bi pa ostala ob koncu decembra še nerešena, naj bi prenesli na prihodnje zasedanje Generalne skupščine.

Za predlog generalnega biroja o sestavi posebnega komiteja je glasovalo na plenumu 35 delegacij, 8 delegacij se je vzdržalo glasovanja, proti sestavi posebnega komiteja pa so glasovale delegacije Sovjetske zveze, Jugoslavije, Ukrajine, Belorusije, Poljske, Češkoslovaške in Čileja.

Dolžnosti in pravice, ki izvirajo iz delovnega razmerja, moramo pravilno razumeti

V naši novi ljudski skupnosti se je do temeljev spremenilo delovno razmerje. S tem, da je kapitalistični sešil gubil svoje pozicije, je onemogočil izkoriščanje človeka po človeku, s čimer se je popolnoma spremenilo tudi razmerje med delavcem ali delavcem ter med podjetjem ali ustanovo. Zakon o državnih uslužbenih natančno določa dolžnosti delodajalca, Poleg pravic določa zakon tudi dolžnosti delavcev, ki izvirajo predvsem iz novega položaja naše družbene ureditve. Napačno bi torej bilo, če bi nameščenci gledali delovno razmerje skozi očala nekdanje družbene ureditve, ko je bil delojemalec tako rekoč v stalnem sporu in boju s svojim delodajalcem. Med dolžnostmi, ki jih določa zakon o državnih nameščencih, spada predvsem ureditev sprejemanja v službo, uslužbenega razmerja med delom ter odpovedi uslužbenega razmerja. Omenjeni zakon štiti delovnega človeka pred samovoljnimi ukrepi posameznikov. Delojemalec pa zaradi tega ni upravičen brez utemeljenih razlogov za pustiti službo.

V našem upravnem življenju se večkrat zgodi, da posamezni uslužbenec, ki se niso znebili starega gledanja na delovno življenje ter s tem tudi na delovno razmerje, iz osebnih razlogov zapušča delo ali pa hočejo spremeniti delovno razmerje. Tako ravnanje ni samo nezakonito, temveč tudi škodljivo.

Značilen primer takega napačnega ravnanja službenih dolžnosti in delovnega razmerja je pritožba neke nameščenske tovarne »Standard« v Kranju. Ta tovarnica je bila pri zadnji sistematizaciji prevedena v zvanje pisarja II. razreda s plačo 2400 din. To zvanje je dobila popolnoma pravilno glede na njeno strokovno usposobljenost in delo, ki ga je opravljala. Po tej sistematizaciji pa je bila premeščena na drugo službeno mesto, kjer je opravljala posle pomožnega statističnega manipulant. Ker ni dobila takoj plače, kakršno je imela na tem službenem mestu njena predhodnica, je enostavno odpovedala službo. Uprava podjetja le odpovedi popolnoma pravilno ni sprejela, tovarnica pa se je zaradi tega pritožila na Biro za pritožbe in predloge Kontrolne komisije LRS in obenem odpovedala uslužbenko razmerje Kontrolni komisiji.

Biro za pritožbe in predloge je zadevo preiskal pri Glavni direktiji usnarjske industrije in ugotovil nepravilnost postopka te uslužbenke. Pritožnica je bila dejansko premeščena k statističnim poslom. Tega dela pa ni opravljala samostojno, temveč je bila le v pomoč drugemu uslužbenku. Uprava podjetja je s tem v zvezi stavila predlog za napredovanje in zvišanje prejemkov. Glavna direktija je predlog uprave osvojila in predlagala ministrstvu za industrijo in rudarstvo LRS, da se uslužbenki podeli zvanje pomožnega statističnega manipulant in povisa plačo na 3000 din. Ker zadeva ni bila takoj rešena, in po mnenju uslužbenke tako, da bi dobila isto plačo, kot jo je imela njena predhodnica, je mislila, da je upravičena odpovedati službeno razmerje. Svojo pritožbo je oprlala uslužbenka na nepravilne navedbe, n. pr. da samostojno opravlja posle, ki jih je opravljala njena predhodnica, kakršna je imela 3600 din plače, dejansko je imela le 3400 din itd. Biro za pritožbe in predloge je ugotovil, da je pritožnica v tem poslu začelnica, skupno ima 15 mesecev službe. V svojem delu ni dovolj verigrana ter nima primerne šolske kvalifikacije. O njenem delu se je lahko biro prepričal tudi iz njene pritožbe, ki je bila polna jezikovnih in stilističnih napak. Po vsem tem je popolnoma jasno, da uslužbenki s takimi kvalifikacijami ne pripada ista nagrada za opravljeno delo kot njeni predhodnici, še posebej, ker je le v pomoč drugemu uslužbenku.

ZDA ščitijo vojne zločince v Avstriji

Dunaj, 14. nov. Na seji zavezniškega nadzorstvenega sveta za Avstrijo so proučevali vprašanje izročitve vojnih zločincev. Sovjetski predstavnik je zahteval, naj izročijo med drugim vojne zločince Emila Ansergerja, Edwina Hausserja, Johanna Kropfshicha in Frisca Hofmanna, ki bivata sedaj v Avstriji. Pod pritiskom nepobitnih dejstev sta se britanski in francoski delegati vdal zahtevi sovjetskega predstavnika, toda ameriški delegat je zavrnil zahtevo sovjetskega predstavnika.

Trgovinski dogovor Poljske z državami Benelux

Varšava, 14. nov. (PAP) V Bruslju je bil podpisan nov trgovinski sporazum med Poljsko, Belgijo, Nizozemsko in Luksemburgom, po katerem bo izvozila Poljska v te države za 120 milijonov frankov blaga. Sporazum velja za leto dni.

znanih z moderno tehniko ter jo obvladali. Republika se elektrificira. Postavljenih je že veliko hidrocentral. Celotno v najboljši oddaljene vasi v gorah je že napeljan električni tok. Od primitivne luči — k elektriki, od srednjeveške zaostalosti — k napredni socialistični kulturi — to je skok, ki ga je uspešno naredil v 30 letih. V Uzbekistanu ni sedaj niti ene vasi, v kateri bi ne bilo šole. Taškent — prestolnica Uzbekistana — je postal mesto visokih šol. Tam je Srednjeazijska univerza, ustanovljena l. 1920., industrijski,

medicinski, stavbinski, prometni zavod in druge visoke šole, ki pripravljajo strokovnjake za različne panoge narodne ekonomije in kulture. Starodavni Samarkand je tudi postal univerzitetno mesto z mnogimi visokimi šolami. Akademija znanosti Uzbeke SSR podpira s svojimi številnimi znanstveno-raziskovalnimi ustanovami razvoj znanosti in razcvet narodnega gospodarstva v deželi. Uzbeki narod ni imenitnega gledališča. D v Uzbekistanu nad 40 gledališč, vzpizarjajo dela narodnih amaturgov

in v uzbeki jezik prevedene komade velikih ruskih in zahodnoevropskih klasikov, kakor tudi sodobnih sovjetskih pisateljev.

Uzbeki igralce Abraz Hidojatov in uzbekiška igralka Sara Isanturajeva se prištevata med najboljše tolmache vlog v Shakespearejevih igrh. Uzbeki imajo sedaj svojo simfonično in orkersko glasbo. Obnovili so lesorezno ornametiko, tkanje preprog, rezbarstvo na bakru in alabastru — panoge lesorezne narodne uzbekske umetnosti. Narodni mojstri, ki so od roda do roda ohranili večino svoje umetnosti, pripravljajo v posebnih šolah svoje naslednike.

Razvija se in cvete uzbekiška literatura. Ta je prežeta z ustvarjalnim duhom svojega mladega naroda ter odraža spremembe, do katerih je prišlo v socialnem življenju Uzbekov, v njihovi samozvesti in kulturi. S pomočjo klasične uzbekiške književnosti, z izkustvom ruskih in drugih bratskih sovjetskih pisateljev, ustvarjajo uzbeki književniško novo literaturo sovjetskega Uzbekistana.

Med sodobnimi pisatelji je poleg mnogih nadarjenih pesnikov tudi dosti pripovednikov in dramatikov. Iz del uzbekiških pisateljev Gafura Guljama, Sejhzadea, Jašena, Kahara, Ujguma, Mir-Temira, Tufiguma, pesnice Zulfiye in mnogi drugi se zrcali bogastvo čustvanja sovjetskih ljudi.

Iz fevdalne ureditve — v socialistično družbo — to je pot ljudstva uzbekske dežele za sovjetske oblasti. Veliki Stalin je pripeljal narode Sovjetske zveze po poti, ki jo je pokazal Lenin, do dni množičnega procvetanja. V složni, enotni, nerazcepilji družini narodov Sovjetske zveze so Uzbeki enakopravni narod, ki smejo zreti v svetlo bodočnost. (SJB)

Glavno mesto Kirgiske SSR se imenuje po slovitim sovjetskem vojsko. vođji in revolucionarju Mihajlu Vasiljeviču Frunzeju (1888—1925). Mesto Frunze leži v silkoviti Čulski dolini, ob vzhodni gori Ala-Taj. Pred 30 leti je bilo še majhna naselbina s 14.000 prebivalci, danes pa je po številu prebivalcev četrto v Srednji Aziji. Mesto je polno zelenja, vrtov in parkov. Na sliki je osrednji park z vladno palačo.

Na sliki je osrednji park z vladno palačo.

Dolžnosti in pravice, ki izvirajo iz delovnega razmerja, moramo pravilno razumeti

V naši novi ljudski skupnosti se je do temeljev spremenilo delovno razmerje. S tem, da je kapitalistični sešil gubil svoje pozicije, je onemogočil izkoriščanje človeka po človeku, s čimer se je popolnoma spremenilo tudi razmerje med delavcem ali delavcem ter med podjetjem ali ustanovo. Zakon o državnih uslužbenih natančno določa dolžnosti delodajalca, Poleg pravic določa zakon tudi dolžnosti delavcev, ki izvirajo predvsem iz novega položaja naše družbene ureditve. Napačno bi torej bilo, če bi nameščenci gledali delovno razmerje skozi očala nekdanje družbene ureditve, ko je bil delojemalec tako rekoč v stalnem sporu in boju s svojim delodajalcem. Med dolžnostmi, ki jih določa zakon o državnih nameščencih, spada predvsem ureditev sprejemanja v službo, uslužbenega razmerja med delom ter odpovedi uslužbenega razmerja. Omenjeni zakon štiti delovnega človeka pred samovoljnimi ukrepi posameznikov. Delojemalec pa zaradi tega ni upravičen brez utemeljenih razlogov za pustiti službo.

V našem upravnem življenju se večkrat zgodi, da posamezni uslužbenec, ki se niso znebili starega gledanja na delovno življenje ter s tem tudi na delovno razmerje, iz osebnih razlogov zapušča delo ali pa hočejo spremeniti delovno razmerje. Tako ravnanje ni samo nezakonito, temveč tudi škodljivo.

Značilen primer takega napačnega ravnanja službenih dolžnosti in delovnega razmerja je pritožba neke nameščenske tovarne »Standard« v Kranju. Ta tovarnica je bila pri zadnji sistematizaciji prevedena v zvanje pisarja II. razreda s plačo 2400 din. To zvanje je dobila popolnoma pravilno glede na njeno strokovno usposobljenost in delo, ki ga je opravljala. Po tej sistematizaciji pa je bila premeščena na drugo službeno mesto, kjer je opravljala posle pomožnega statističnega manipulant. Ker ni dobila takoj plače, kakršno je imela na tem službenem mestu njena predhodnica, je enostavno odpovedala službo. Uprava podjetja le odpovedi popolnoma pravilno ni sprejela, tovarnica pa se je zaradi tega pritožila na Biro za pritožbe in predloge Kontrolne komisije LRS in obenem odpovedala uslužbenko razmerje Kontrolni komisiji.

Biro za pritožbe in predloge je zadevo preiskal pri Glavni direktiji usnarjske industrije in ugotovil nepravilnost postopka te uslužbenke. Pritožnica je bila dejansko premeščena k statističnim poslom. Tega dela pa ni opravljala samostojno, temveč je bila le v pomoč drugemu uslužbenku. Uprava podjetja je s tem v zvezi stavila predlog za napredovanje in zvišanje prejemkov. Glavna direktija je predlog uprave osvojila in predlagala ministrstvu za industrijo in rudarstvo LRS, da se uslužbenki podeli zvanje pomožnega statističnega manipulant in povisa plačo na 3000 din. Ker zadeva ni bila takoj rešena, in po mnenju uslužbenke tako, da bi dobila isto plačo, kot jo je imela njena predhodnica, je mislila, da je upravičena odpovedati službeno razmerje. Svojo pritožbo je oprlala uslužbenka na nepravilne navedbe, n. pr. da samostojno opravlja posle, ki jih je opravljala njena predhodnica, kakršna je imela 3600 din plače, dejansko je imela le 3400 din itd. Biro za pritožbe in predloge je ugotovil, da je pritožnica v tem poslu začelnica, skupno ima 15 mesecev službe. V svojem delu ni dovolj verigrana ter nima primerne šolske kvalifikacije. O njenem delu se je lahko biro prepričal tudi iz njene pritožbe, ki je bila polna jezikovnih in stilističnih napak. Po vsem tem je popolnoma jasno, da uslužbenki s takimi kvalifikacijami ne pripada ista nagrada za opravljeno delo kot njeni predhodnici, še posebej, ker je le v pomoč drugemu uslužbenku.

Servisna podjetja preidejo v zvezno upravo

Prezidij Ljudske skupščine FLRJ je z ukazom razglasil 16 servisnih podjetij v naši državi za podjetja splošnega državnega pomena. Med temi servisnimi podjetji so Industrijski servis v Ljubljani, Industrijski servis v Celju, Industrijski servis v Mariboru in »Elektrotehna«, podjetje za distribucijo elektrotehničnega materiala v Ljubljani.

Hkrati je zvezna vlada izdala uredbo, s katero se ustanovi pri zveznem ministrstvu za lahko industrijo uprava za servise s sedežem v Beogradu. Ta uprava bo organizirala, vodila in koordinirala delo servisov zaradi boljše in racionalnejše preskrbe gospodarskih podjetij zveznega in republiškega pomena ter podjetij in ustanov Jugoslovanske armade z industrijskimi izdelki, ki se nabavljajo in rabijo v manjših količinah. Zato bo uprava skrbela, da bodo servisi imeli na skladiščih rezervne dele in delovnih strojev, rudarskih in drugih strojev oz. orodja ter ves ostali servisni material. Uprava bo ugotavljala asortiment blaga ter minimalne in maksimalne količine blaga, ki ga morajo imeti servisi v skladiščih, kakor tudi količine, ki jih smejo prodajati, kar velja zlasti za tiste izdelke, s katerimi je preskrba težja. Uprava bo tudi kontrolirala proizvodna podjetja, da v svojih zalozah ne bodo imela večjih količin servisnega materiala od količin, ki jih kot maksimalne predpiše zvezna planska komisija.

Servise za določene vrste izdelkov ali za določena dela v posameznih zveznih ministrstvih ustanavlja zvezna vlada po predlogu pristojnega ministra. Servisi, ki jih ustanovi republiška vlada poslujejo po načelih te uredbe ter po splošnih navodilih in direktivah uprave za servise.

I Z SOVJETSKE ZVEZE

UZBEKISTAN SE JE RAZVIL V 30 LETIH

IZ ZAOSTALE V NAPREDNO DRŽAVO

Pred nastopom sovjetske oblasti je bil Uzbekistan glede na gospodarske in kulturne razmere ena izmed najbolj zaostalih pokrajin carske Rusije.

Ta dežela leži med dvema velikima rekama — med Sirdarjo in Amurdarjo, pa vendar ni imela vode. In voda je v severni Aziji vir življenja. Kjer je voda, so letine bogate, svet brez vode pa je nenasejen in mrtev.

Uzbeki narod je siromašno životalar, ker ni imel nikakršnih pogojev za kulturni napredok. Za Uzbeke ni bilo nobene srednje šole. V šolah, ki so stale poleg mest, se je deca učila na pamet arabskega besedila iz korana. Samopašni hani in carski kolonizatorji so ovirali vsak gospodarski in kulturni razvoj Uzbekistana.

Uzbeki so se s pomočjo velikega ruskega naroda otresli težkega jarma tiranskega carizma in krajevne fevdalizacije. Napočilo je novo, veliko, veselo razdobje v življenju uzbekkega človeka. Zedinjeni v suvereni narodni državi — v Uzbeki SSR — v okviru Sovjetske zveze, so Uzbeki v novih razmerah dosegli pomembne uspehe.

Ko črpa moč v velikem prijateljstvu bratskih sovjetskih narodov, je uzbeki narod spremenil svojo deželo v eno izmed najbogatejših republik Sovjetske zveze. P s to in eto velikih in majhnih prekopih za namakanje, narejenih še v predvojni petletki, je voda iz rek na-

peljana na nekdanj neplodovito zemljo. Več kakor 800.000 ha pustinja je bilo spremenjeno v bombažev nasade, sadovnjake in vinograde. To je plod dela, storjenega po Uzbekistanu zadnjih 30 let. Za carizma je bilo v 60 letih namakanega v celem le 80.000 ha zemlje. Kjer so se nekdanj nenasejene, peščene pustine zgubljale v brezupnost, se danes širijo pestre livade z naselji in mesti.

Oskrbnavani z močnimi »traktorji in modernimi poljedelskimi stroji pridelajo uzbeki kmetje po združitvi v kolhoze bogate letine. Po sto in še več stotov bombaža na hektar pridelajo najboljši bombažniki v republiki.

Iz Uzbekistana pride 70% vsega bombaža v Sovjetski zvezi.

Pred Veliko oktobrsko socialistično revolucijo ni bilo na ozemlju sodobnega Uzbekistana skoraj nobene

